

Giới thiệu Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài

Thể loại : ngôn, huyễn, HE

Vì muốn có tiền chữa bệnh cho mẹ mà cô chấp nhận bán thân mà thôi, Nhưng mọi chuyện lại có nhiều bất ngờ khi cô không may gặp phải một anh chàng tổng tài mà anh này nổi tiếng lạnh lùng tàn nhẫn và không đụng vào phụ nữ chứ, cứ nghĩ sau đêm đó cả hai sẽ không gặp lại.....thế nhưng anh lại ăn cô đến nghiện hằng đêm triền miên đây đưa không dứt.

.Tình yêu? Đôi khi không phải là chiếm đoạt mới gọi là yêu

.Tình yêu? Đôi khi có hận mới có yêu

.Tình yêu? Đôi khi không phải cứ gần nhau mới là yêu

.Tình yêu? Đôi khi không phải cứ nói yêu chính là yêu

.Mà là yêu làm bằng hành động

.Tình yêu? Đôi khi cả hai đều được hạnh phúc

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bán thân

Nhìn quán bar đông đúc người qua lại, nuốt nước mắt cắn răng bước vào trong cùng mami, cô chỉ vì muốn giúp mẹ chữa bệnh mà bán thân.

- Hôm nay cô phải làm cho tốt, Nhạc thiếu là người rất chán ghét phụ nữ cô mà làm cậu ấy phản ứng thì cô sẽ sống trong vinh hoa đấy biết chưa? - Mami đưa cô tới căn phòng có cánh cửa bằng gỗ chạm khắc tinh tế rồi quay qua dặn dò cô

- Vâng _ Cô cúi đầu sợ hãi nói

- Được rồi vào đi _ Mami gạt đầu hài lòng, lạnh nhạt rời đi, hít thật sâu tự nhủ chỉ cần qua đêm nay là tất cả sẽ xong, mở cửa bước vào căn phòng tối om không chút ánh sáng cảm giác sợ hãi dâng lên, cô- sống trên đời sợ nhất là bóng tối

- Có ai không? _ Cô nhủ mảy lần mò tay tìm công tắc đèn, trả lời lại cô là tiếng nước vọng lại

"cạch" đèn đã được mở hiện diện trước mặt cô là một căn phòng sang trọng được thiết kế theo phong cách cổ điển lối châu Âu, giữa phòng là một chiếc giường màu trắng tinh, căn phòng này lấy theo hai màu chủ đạo là trắng đen, cô thấy người sở hữu căn phòng này chắc là người có tính cách rất trầm tĩnh nặng hơn là lạnh lùng

"cạch" cửa phòng tắm mở ra hiện diện trước mặt cô là một tên đàn ông có làn da màu đồng khuôn ngực rắn chắc những giọt nước chưa được lau khô trên tóc chảy xuống cô bụng rắn chắc thật quyến rũ

- Cô là ai? _ Trái lại với sự ngạc nhiên của cô anh chỉ đứng dừng ngồi xuống ghế dùng khăn lau đi mái tóc ướt sũng

- Tôi....._ Cô run run nói

- Bà tôi đưa cô đến? _ Anh dùng tay đang lau tóc nhìn cô bằng ánh mắt sắc bén

- Không có...._ Cô lắc đầu, nhìn người phụ nữ trước mặt chỉ ấp a ấp úng nói thật chán ghét mà

- Cởi hết ra _ Nhân nhật phun ra ba chữ, cô ngạc nhiên anh ta gấp đến vậy sao?

- Đừng để tôi nói lại lần thứ ba cởi hết ra _ Anh lạnh lùng giọng nói như địa ngục tới, cô sợ đến mức run run người, chậm rãi đưa tay lên cởi đi bộ váy ngắn cũn cỡn bó sát trên người mình, cảm giác trần trụi trước mặt một người còn là người đàn ông xa lạ thật khó chịu

Thân thể trắng hồng hiện ra, mùi hương nhẹ nhàng của thiếu nữ lan toa khiến cho anh không tự chủ hô hấp cũng có vấn đề

Khốn kiếp! Cô ta vẫn cứ như khúc gỗ đứng yên không nhúc nhích

- Biểu diễn đi_ Trong giọng nói lạnh lẽo ẩn chứa tia tức giận

- Biểu diễn? _ Cô ngạc nhiên mở to mắt, trong đôi mắt xinh đẹp mang tia khó hiểu

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Biểu diễn đặc sắc tôi cho cô tiền còn nếu không thì.....cút_ Anh giống như sắp tức giận nói

Trong đầu cô như sắp nổ tung, không nói không rằng lại bắt người ta biểu diễn? Còn đặc sắc mới cho cô tiền? Con người gì kì lạ vậy?

- Tôi có thể mặc lại quần áo không? _ Cô cúi đầu, hai tay ôm ngực thật chặt cô rất không thích cảm giác trần trụi này mà, lại còn ở trước mặt tên đàn ông nguy hiểm này, việc này đối với thiếu nữ 18 tuổi như cô đúng là sỉ nhục và xấu hổ

- Không được_ Anh nghiêng răng nói, anh sắp không nhịn được rồi, sao trên đời này lại có một người ngốc như thế chứ?

Cô bị anh nhìn bằng ánh mắt nham hiểm và lạnh lùng như vậy sợ tới mức co rúm người lại, hai mắt đầm nước, khóc nói:- Tôi không muốn bán nữa, anh cho tôi đi được không?

- Cmn! cô nghĩ đây là đâu? muốn đến là đến đi là đi_ Anh thật sự bị cô chọc giận mà, đứng lên đi nhanh tới, cả người tỏa ra sát khí bức người. Ngón tay thô lỗ nắm cằm cô lên, phun ra ba chữ:- Đừng có mơ

" Huhu...huhu" trên khuôn mặt nhỏ nhắn dính đầy nước mắt

- Chết tiệt! cô nín ngay cho tôi_ Anh tức giận bóp mạnh cằm cô, khiến nó trở nên đau đớn cùng độ lụng

Ánh mắt như muốn giết người, khiến cô không tự chủ run rẩy bờ vai run run, hai bầu vú mềm mại trước ngực cũng theo đó đung đưa

Anh nhìn mà miệng đắng lưỡi khô, có một loại cảm xúc muốn.....mẹ nó! anh vậy mà lại nổi phản ứng với con nhỏ ngu ngốc này

Bàn tay to lớn bế ngan eo người đang ngây ngốc kia, trực tiếp bước đến bên chiếc giường duy nhất trong phòng, tay cũng mở cúc áo sơ mi

Đột nhiên bị ngã xuống giường khiến cô hoảng hốt không thôi, định thần lại thì con người kia đã cởi áo sơ mi ra

Chui rúc vào trong trần. Cô không muốn bị cưỡng hiếp đâu, cô muốn về nhà

Vứt áo sơ mi xuống đất, tay tiếp tục di chuyển đến thắt lưng, ánh mắt không hề rời khỏi cô gái đang chui rúc vào trong trần kia, khoe miệng rọi lên nụ cười tà mị. Trốn? có thể sao, cho đến khi trên người không còn thứ gì nữa, anh không nhanh không chậm bước đến chiếc giường.

Khó có người khiến cho anh phản ứng, anh có thể không "cưng chiều" cô thật tốt sao?

Trần bị giật ra, trên người mát lạnh khiến cô liêu mạng đập, lùi người về phía đầu giường lại bị anh bắt được kéo trở lại, cả khối thân thể nặng đè lên người cô

Mặc kệ nắm đấm nhỏ cô vun về phía mình, há miệng ngậm lấy một bên ngực tay còn lại bóp lấy một bên ngực

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Cô theo lo sợ mà nước mắt chảy theo gò má rơi xuống giường làm ướt đầm một mảng lớn

Ngực truyền đến cảm giác đau đớn, nhìn cô khóc chán ghét cần một cái làm nó cương cứng lên để lại dấu răng mờ nhạt của anh

Anh không tưởng cô lại cho anh cảm giác ngọt ngào như thế, lưỡi liếm một vòng khiến nó dựng đứng để dính nước bọt rồi từng chút mà mút nhẹ vào

- ưm_Cô khó chịu nhíu mày khẽ rên anh cứ cắn mút như thế khiến cô cảm giác cơ thể nóng dần

Anh ngừng ngậm bầu ngực kia, chống hai tay lên nhìn cô. Cô bị anh nhìn như vậy liền xấu hổ quay mặt sang một bên nhắm chặt mắt, nhìn cô không muốn nhìn mình, tức giận:- Chết tiệt! mở mắt ra nhìn tôi_Tay anh mạnh bạo bóp lấy cằm của cô ép cô mở mắt ra nhìn anh. Mỗi khi môi, lưỡi anh cạy hàm răng cô ra tiến quân thần tốc càn quét hết mật ngọt trong miệng

Cảm giác cự long phía dưới đã sớm muốn ngẩng đầu anh ném đi khăn quần sang một bên cự long tiến thẳng vào hoa huyệt của cô, cảm giác thị non bao bọc chặt trối khiến anh thấy khoái cảm dâng lên

"Á" đau đớn ập tới khiến cô ngửa cô la lên, lần đầu của con gái thật đau quả đúng không sai mà

Luân động mạnh khiến cô ngắt đi, xong việc anh không thèm nhìn cô mà đứng dậy bước vào nhà vệ sinh. Sau mấy phút anh ra quần áo chỉnh tề, liếc về phía cô đang mê mải mang một cái ánh mắt chán ghét bỏ đi

Sáng hôm sau

Cô theo bản năng dậy cảm giác đau đớn phía dưới truyền tới, hình ảnh tối qua hiện lại trong đầu cảm giác nhục nhã khiến cô muốn bật khóc

"Cốc cốc"

- Ai?_Cô khó chịu lên tiếng quần áo đã bị xé rách không thể mặc nữa a

- Mami đây, mau mở cửa_Mami phía ngoài lên tiếng

Lê thân đau nhức đến mở cửa:- Có chuyện?

- Quần áo của con, đây là chi phiếu của bà chủ đưa cho con_Mami đưa quần áo cho cô cùng một tấm chi phiếu

- Cảm ơn_Cô nhận lấy cúi đầu cảm ơn

- Được rồi, con mau thay đồ rồi đi vào bệnh viện đi_Mami gật đầu

- Cảm ơn mami_Cô ánh mắt long lanh nhìn mami

- Có gì đâu, con là con của bạn thân ta cũng xem như là con ta rồi_Mami mỉm cười nhẹ xoa đầu cô

- Di Diệp đi thật tốt_Cô cảm động

- Con bé này, nhưng.....chuyện con....._Di Diệp ấp úng nói

- Dạ con mong dì đừng nói với mẹ, con sợ bà lo_Cô ánh mắt cầu xin nói

- Được rồi, ta mong mẹ con mau khỏe lại_Di Diệp mỉm cười nhẹ:- Con mau thay đồ đi, ta xuống dưới đợi con

- Dạ

Bệnh viện

- Bác sĩ mẹ tôi sao rồi?_Cô lo lắng nhìn bác sĩ

- Phẫu thuật rất thành công nhưng bệnh nhân vẫn còn hôn mê, một lát nữa mới vào thăm_Bác sĩ ôn tồn nói

- Dạ, cảm ơn bác sĩ_Di Diệp

- Song Diễm mẹ con phẫu thuật thành công rồi_Di Diệp vui mừng nắm tay cô

- Đúng vậy mẹ con khỏe lại rồi_Cô vui mừng không kềm ôm lấy Di Diệp

- Di Diệp mấy ngày này con nhờ dì chăm sóc mẹ con được không?

- Có chuyện gì sao?_Di Diệp ngạc nhiên hỏi

- Con phải đi làm thêm tiền chi đủ cho phẫu thuật

- Có gì cần giúp cứ nói với ta, ta không mong con lại đi.....

- Con biết rồi cảm ơn đi
- Ừm được rồi ta phải đi làm, tối ta lại đến
- Dạ

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

- Di.....di mẹ con.....mẹ con.....bà ấy....._ Cô cầm điện thoại tay run run nói với di Diệp
- Song Diễm bình tĩnh, mẹ con bị gì?_ Di Diệp trấn an cô, nhẹ nhàng hỏi
- Mẹ con....bà ấy đột nhiên bị sốc thuốc đang cấp cứu_ Cô nghẹn ngào nói
- Con ở đó đi qua ngay_ Di Diệp nghe vậy lo lắng nói
- Vâng
- Nhìn vào phòng cấp cứu tâm cô đau quá bà ấy....sẽ không sau đâu, chắc chắn là vậy mà
- Song Diễm, sao rồi?
- Vẫn còn đang cấp cứu
- Con đừng lo mẹ con sẽ không bỏ con đâu_ Di Diệp ôm cô vào lòng
- Ai là người nhà bệnh nhân_ Bác sĩ từ trong đi ra
- Dạ là tôi, tôi là con bà ấy, bà ấy hiện giờ sao rồi bác sĩ?_ Cô thấy bác sĩ như thấy thần thánh chạy nhào lại lo lắng hỏi
- Xin lỗi.....chúng tôi rất tiếc, cô vào gặp bệnh nhân lần cuối đi_ Bác sĩ cũng buồn không kém, thân là một bác sĩ một bệnh nhân ra đi ông cũng rất buồn không kém nhưng tất cả là do số mệnh
- Vậy sao?_ giọng nói của cô nhẹ hẫng đi, mẹ cô....sắp rời xa cô rồi
- Mẹ....._ nhìn người phụ nữ xanh xao chỉ còn những hơi thở yếu ớt, người cô yêu thương nhất
- Con....gái....mẹ xin...xin lỗi_ Bà yếu ớt nhìn cô
- Mẹ....con không muốn mẹ đi đâu_ Cô quỳ xuống cạnh bà nước mắt như hạt châu rơi xuống
- Diễm Diễm mẹ....biết....con....làm gì để....có tiền_ Bà đau lòng nói, con gái bà chịu khổ rồi
- Mẹ...._ cô ngạc nhiên mẹ cô bà ấy biết hết rồi sao?
- Con đừng lo mẹ....không..dùng..số...số tiền đó....con dùng...nó lo..cho việc học đi
- Mẹ....
- Mẹ xin lỗi_ hơi thở cuối cùng mẹ cô dùng để xin lỗi cô sao
- mẹ....con yêu mẹ_ cô hôn nhẹ lên trán bà rồi từ từ đặt khăn lại, mong kiếp sau con và mẹ lại là mẹ con
- Song Diễm đi xin lỗi đi không nói với con_ Di Diệp nhẹ nhàng nói
- Không sao, quyết định của mẹ con con không trách đi_ cô nhìn bà nói
- Đây là chi phiếu.....con cầm nó bay qua Mỹ học đi, con chẳng phải muốn đi du học sao_ Di Diệp đưa cho cô tấm chi phiếu
- cảm ơn dì_ cô nhận lấy tấm chi phiếu, sự trong trắng của cô không thể cứu sống mẹ cô

~~~~CÒN TIẾP~~~~

Chap sau có biến, lâu rồi không đăng chuyện không biết còn ai nhớ không nữa

#Bảo_Bối_Nhỏ_Của_Tổng_Tài

Chương 4:

- Di.....đi mẹ con.....mẹ con.....bà ấy....._Cô cầm điện thoại tay run run nói với di Diệp

- Song Diễm bình tĩnh, mẹ con bị gì? _Di Diệp trấn an cô, nhẹ nhàng hỏi

- Mẹ con....bà ấy đột nhiên bị sốc thuốc đang cấp cứu _Cô ghen ngào nói

- Con ở đó đi qua ngay _Di Diệp nghe vậy lo lắng nói

- Vâng

Nhìn vào phòng cấp cứu tâm cô đau quá bà ấy....sẽ không sau đâu, chắc chắn là vậy mà

- Song Diễm, sao rồi?

- Vẫn còn đang cấp cứu

- Con đừng lo mẹ con sẽ không bỏ con đâu _Di Diệp ôm cô vào lòng

- Ai là người nhà bệnh nhân _Bác sĩ từ trong đi ra

- Dạ là tôi, tôi là con bà ấy, bà ấy hiện giờ sao rồi bác sĩ? _Cô thấy bác sĩ như thấy thần thánh chạy nhào lại lo lắng hỏi

- Xin lỗi.....chúng tôi rất tiếc, cô vào gặp bệnh nhân lần cuối đi _Bác sĩ cũng buồn không kém, thân là một bác sĩ một bệnh nhân ra đi ông cũng rất buồn không kém nhưng tất cả là do số mệnh

- Vậy sao? _giọng nói của cô nhẹ hẫng đi, mẹ cô....sắp rời xa cô rồi

- Mẹ....._nhìn người phụ nữ xanh xao chỉ còn những hơi thở yếu ớt, người cô yêu thương nhất

- Con....gái....mẹ xin...xin lỗi _Bà yếu ớt nhìn cô

- Mẹ....con không muốn mẹ đi đâu _Cô quỳ xuống cạnh bà nước mắt như hạt châu rơi xuống

- Diễm Diễm mẹ....biết....con....làm gì để...có tiền _Bà đau lòng nói, con gái bà chịu khổ rồi

- Mẹ...._cô ngạc nhiên mẹ cô bà ấy biết hết rồi sao?

- Con đừng lo mẹ....không..dùng..số...số tiền đó....con dùng..nó lo..cho việc học đi

- Mẹ....

- Mẹ xin lỗi _hơi thở cuối cùng mẹ cô dùng để xin lỗi cô sao

- mẹ....con yêu mẹ _cô hôn nhẹ lên trán bà rồi từ từ đặt khăn lại, mong kiếp sau con và mẹ lại là mẹ con

- Song Diễm đi xin lỗi đi không nói với con _Di Diệp nhẹ nhàng nói

- Không sao, quyết định của mẹ con con không trách đi _cô nhìn bà nói

- Đây là chi phiếu....con cầm nó bay qua Mi học đi, con chẳng phải muốn đi du học sao _Di Diệp đưa cho cô tấm chi phiếu

- cảm ơn đi _cô nhận lấy tấm chi phiếu, sự trong trắng của cô không thể cứu sống mẹ cô

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Bà là không muốn sống nữa? _giọng nói lạnh lẽo vang lên

- Ta đây chỉ muốn chứng minh con không bị gay _giọng một người phụ nữ đã có tuổi vang lên

- Nhưng tôi đây không cần.....bà nên lo cho thằng con hoang của bà đi _Anh tức giận nói

- Con....

- Hừ đừng để chuyện này lặp lại lần thứ hai nếu không.....nếu không tôi không chắc thằng con bà toàn vẹn đâu _Anh nhếch mép nói, dám động vào anh thì đừng trách tại sao anh tàn nhẫn

- Con đừng quá đáng nó là em con _Mẹ anh đứng dậy lên tiếng nói

- Em tôi? xin lỗi từ khi bà ngoại tình thì bà không còn là mẹ tôi thì tức nhiên nó cũng không phải em tôi _Anh bình tĩnh thả mình xuống ghế nói, mặc kệ bà đang đứng đờ người

- Con....biết hết rồi sao _Bà ngạc nhiên hỏi, chuyện này ngoài chồng bà ra cũng chả ai biết

- Hừ...tôi còn biết do bà mà ba tôi.../ đủ rồi _anh lạnh nhạt nói, nhưng lại bị bà cắt ngang

- Sao? không muốn nghe? bà không muốn nghe tôi càng muốn nói tất cả là do bà....là do bà mà ba tôi mới chết _Anh nhếch mép giọng nói như muốn tức giận

- Đủ rồi _bà khụy xuống nước mắt rơi là cả xuống nền đất

- Mẹ tại sao? tại sao lại phản bội cha chứ? _Anh ngồi xuống nhìn bà

- Ta....xin lỗi

Anh không nói bước qua bà đi lên lầu, mẹ anh ngoại tình ba anh vì biết được mà bệnh tin tái phát đột quỵ mà chết, người anh thương nhất là ba ông chết tính cách anh cũng thay đổi, anh ghét mẹ anh hơn, mẹ anh rồi cũng đem đứa con hoang mà bà có với người thứ ba kia về nhà, gia đình anh lại có thêm một người à không là thêm hai người mới đúng, người thứ ba đó cũng được mẹ anh đưa về.....Hằng ngày gặp mặt ông ta anh càng thêm hận bà.....tại bà mà ba anh chết.....tại bà mà anh trở nên cô độc như thế này.

- Di Diệp con đi đây _Cô ôm bà vào lòng

- Ừm con phải giữ gìn sức khỏe.....ta sẽ thường xuyên gọi điện cho con _Di Diệp quan tâm nói

- Con biết rồi ạ....dì cũng phải giữ sức khỏe đó

- Được rồi, con đi đi _dì Diệp vỗ vai cô

- Tâm biệt _cô vẫy tay chào dì rồi đi thẳng

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

2 năm sau.

Một thân ảnh mảnh mai xuất hiện ở sân bay khiến cho nhiều người phải quay lại mà nhìn, cô gái có vẻ đẹp rất tự nhiên làn da trắng muốt đôi mắt to tròn hai mí rõ rệt trong đôi mắt là một vẻ gì đó khó diễn tả khiến thu hút người khác vào tận sâu không đáy, mũi cao thanh tú vừa với tỷ lệ khuôn mặt đôi môi hồng nhẹ được đánh một lớp son dưỡng mà trở nên quyến rũ cùng bộ váy màu trắng 2 dây bản to dài ngang đầu gối rất thanh lịch đúng là không hợp với dáng vẻ mê người vậy mà đôi giày cao gót cùng màu càng tôn lên đôi chân nhỏ nhắn.

Cô gái không nấn lại lâu mà kéo vali bỏ đi khiến nhiều người nuối tiếc không thôi.

-Song Diễm đi ở bên này _Di Diệp thấy ô đi ra thì gọi lon, đúng vậy cô đã trở về là nhờ cô học vượt bậc hơn các bạn học khác nên nhà trường đặc cách cho cô hoàng thành sớm 1 năm sau khi ra trường cô liền được một công ty mời về làm việc nên cô mới tức tốc bay về nhanh như vậy.

-Di Diệp con nhớ đi lăm_Cô nghe tiếng gọi thì đi nhanh về phía di Diệp ôm bà một cái thật chặt

-Con nhỏ này lớn rồi mà cứ như con nít_di Diệp xoa đầu cô tươi cười nói.

-Hi...con là con nít của di thôi đó_Cô cười nhẹ nói

-Con bé này...bây giờ con có muốn đi đâu ăn không?_Di Diệp cho đồ lên xe rồi quay qua hỏi cô

-Con muốn đến chỗ mẹ trước_Cô nói giọng có vẻ hơi buồn

-ừ...chắc mẹ con cũng muốn gặp con_di Diệp gạt đầu bắt đầu khởi động xe rồi chạy đi

-mẹ con đến thăm mẹ đây_cô đặt bó hoa hồng trắng xuống ngôi mộ nơi có người phụ nữ đã mất cách đây 2 năm, trên bia đá là hình bà lúc ấy bà cười rất đẹp

-Mẹ nhớ con không? con nhớ mẹ lăm_cô ôm lấy tâm bia làm bằng đá giọt nước mắt cứ như vậy mà chảy xuống di Diệp đứng kế bên thấy vậy chỉ lặng lẽ lau đi nước mắt

-Mẹ con đã tốt nghiệp rồi mẹ con về đây để làm việc mẹ có vui không? chắc mẹ vui đúng không con thực hiện ước mơ của mẹ là làm nhà thiết kế mà, ước mơ của mẹ con đã thay mẹ làm rồi mẹ_Cô mỉm cười đau lòng nói

-Song Diễm không còn sớm chúng ta về thôi mai lại đến_di Diệp diu cô đứng lên lau nước mắt nói

-Mẹ con về mai con lại đến, tạm biệt_Cô lau nước mắt rồi cùng di Diệp đi.

-Song Diễm con đi làm ở công ty nào vậy?_Di Diệp đang laoy hoay trong bếp làm thức ăn vẫn không quên hỏi vọng ra

-Dạ con đi làm ở Thịnh Hoàng, họ mời con về làm ở bộ phận thiết kế ạ_Cô vừa nhìn vào Ipad vừa trả lời

-Sao? Thịnh Hoàng?_Di Diệp ngạc nhiên đi ra hỏi

-Có sao hả di?_Cô nhìn vẻ mặt ngạc nhiên của di Diệp thì hỏi lại

-À không có gì? ta chỉ bất ngờ thôi, đó là công ty rất lớn tầm cỡ quốc tế nhĩ?_Di Diệp xoay đi vào bếp tiếp tục nói

-Vâng, nghe nói ở đó ưu đãi rất tốt tiền lương cũng rất cao, con nghĩ sau khi con đi làm di không cần làm mami nữa_Cô gạt đầu đi vào bếp bắt đầu dọn chén đĩa vừa nói với di Diệp

-Ta nghe theo con, ta cũng không muốn ai bàn tán con có một người đi làm mami_di Diệp gạt đầu đồng ý

Bữa cơm nhanh chóng qua đi cô cũng về phòng mình. Tay bác giác sờ bụng nếu cô không phá bỏ đứa con này có lẽ con cô cũng đã 2 tuổi. Nhớ năm đó qua nước ngoài được 2 tháng cô phát hiện mình mang thai lúc đó ở nơi đất lạ quê người cô không biết phải làm gì, do có gì nhà trường biết được cô mang thai liền triệu tập cô lên hỏi rõ, nhà trường cho cô một cơ hội chỉ cần cô phá bỏ đứa bé thì sẽ tiếp tục để cô hoàn thành chương trình học, ú đó cô rất sợ nhưng cuối cùng cũng chấp nhận phá bỏ đứa bé, cô đúng là người mẹ vô trách nhiệm đúng không? Hằng đêm ngủ cô đều mơ thấy đứa bé oán hận cô tại sao lại bỏ nó, không cho nó chào đời, hằng đêm cô đều ngồi co ro ở góc tối...từ khi đó bệnh sợ bóng tối cũng dần tan biến bóng tối trở thành bạn của cô từ khi nào

Chuyện này cô chưa từng nói với di Diệp cô không biết di Diệp sẽ nghĩ cô ra sao? một người mẹ vì lợi ích bản thân mà giết đi đứa con chưa chào đời sao? hay là một người vô trách nhiệm, di Diệp thuộc tuýp người hận những kẻ bỏ đi đứa con của mình vì người đàn ông bà yêu đã từng giết đi đứa con trong bụng của bà vì ông không muốn chịu trách nhiệm vì ông ta không muốn ràng buộc bởi hôn nhân.

-Song Diễm con ngủ chưa?_Di Diệp nói vọng vào

-Dạ con chưa ngủ di vào đi_Cô lau nước mắt tỉnh bản thân rồi nói

-Sao con không ngủ đi? tại sao lại thức khuya vậy?_Di Diệp lo lắng nhìn cô

-Dạ tại con chưa buồn ngủ thôi ạ_Cô có cười nói

-Sao mắt con đỏ thế kia? con khóc sao?

-Dạ chắc tại bụi bay vào mắt thôi con không sao di cũng mau ngủ sớm đi_Cô lắc đầu.

-ừm...vậy ta đi ngủ ta chỉ vào xem con có ngủ được không thôi_di diệp nói rồi cũng rời đi

*****ta là dãy phân cách cute*****

-Song Diễm ăn sáng rồi hẳn đi con_di Diệp nhìn cô đang gấp gấp đi

-con sẽ đến công ty ăn sau ă? bây giờ sắp trễ rồi_Cô cực lực mang đôi giày cao gót vào rồi chạy tốt đi

Di Diệp nhìn theo chỉ cười rồi lắc đầu 20 tuổi cũng như một đứa con nít.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

-Chào cô, tôi là Diệp Song Diễm_cô tháo kính râm ra mỉm cười nói với cô tiếp tân

-Chào cô xin cô chờ một lát tôi sẽ thông báo với thư ký của Chủ tịch_cô tiếp tân nói.Chừng 5 phút sau một người đàn ông bước lại chắc có lẽ là người thư ký mà ô tiếp tân nói

-Xin chào cô Diệp tôi là Trần Tô Kỳ là thư ký của chủ tịch, hân hạnh làm quen

-Hân hạnh làm quen với anh, mong giúp đỡ

-Được rồi mời ô đi theo tôi chúng ta sẽ đi gặp chủ tịch

-Được_cô đi theo thư ký Trần lên trên tầng cao nhất, tầng này chỉ có một phòng

-Chủ tịch cô Diệp đã đến_thư ký Trần gõ cửa nói, người đàn ông đó không nói gì chỉ gật đầu

-Mời cô vào_Nhận được lệnh thư ký Trần mới mời cô vào

-À...vâng

-Cô là Diệp Song Diễm_người đàn ông buông bỏ tập văn kiện đang xem xuống nhìn cô hỏi

-Đúng tôi là Diệp Song Diễm

-Quả thật như lời đồn cô rất xinh đẹp_Người đàn ông mỉm cười đùa cợt

-Cảm ơn đã khen_cô gật đầu nói

-Tôi là Hạ Tổng Ngôn_Hạ Tổng Ngôn đứng lên đi về phía bàn ngồi xuống nói

-Khoan, Hạ Tổng Ngôn? chẳng phải chủ tịch tên Nhạc Từ Lôi sao?_cô cảm bần thần đề trên bàn lên hỏi

-Thật thông minh a~_Hạ Tổng Ngôn búng tay một cái tán thưởng

-Cậu Hạ đủ rồi nếu một lát chủ tịch quay lại thấy cảnh này quả thật không hay lắm_thư ký Trần ở bên nhắc nhở

-Ôi tôi quên mất....thôi tôi đi trước nha, bye bye_Nghe vậy Hạ Tổng Ngôn bắt đầu cụp đuôi bỏ đi trước

-Hạ Tổng Ngôn cậu giỏi nhĩ?_giọng một người vang lên khiến cho người đang muốn bỏ đi kia quay trở lại

-Hi tớ chỉ đùa với nhân viên mới thôi mà, không cần căng quá thế chứ_Hạ Tổng Ngôn cười cười với người vừa mới bước vào

-Chủ tịch_thư ký Trần thấy người vừa bước vào liền cúi đầu

-Cậu là ăn no rảnh rồi, có cần một vé free đi sang...(không cần)_lời còn chưa nói hết đã bị Hạ Tổng Ngôn cướp ngang

-Hừ...cậu có thể về rồi_Nhạc Từ Lôi hừ lạnh ngồi xuống ghé

-OK, tớ về liền không cần tiễn, tạm biệt người đẹp có gì tới call cho tôi nhé số điện thoại thư ký Trần đưa giùm tôi nhé_Hạ Tổng Ngôn bỏ đi cũng không quên trêu đùa cô

-Cô là Diệp Song Diễm?_Nhạc Từ Phong nói, cô gái này lại một lần nữa xuất hiện

-Vâng_cô gật đầu

Có vẻ cô gái này không nhớ anh? trí nhớ quá kém cần từ từ rèn luyện

-Được rồi từ nay cô làm thư ký của tôi_Nhạc Từ Lôi gật đầu rồi nói

-Sao? xin lỗi hình như anh nhầm tôi được mời về đây làm bên bộ phận thiết kế_cô cô ý nhắc lại

-Nhưng bây giờ tôi muốn cô làm thư ký được không?_Nhạc Từ Lôi nhìn cô

-Chuyện này, thật ra đây không phải là chuyên môn của tôi_cô e ngại nói

-Thư ký Trần sẽ chỉ cô...không khó

-Chuyện này tôi cần....(không cần suy nghĩ tôi nói cô làm thư ký thì cô sẽ làm thư ký)_cô còn chưa nói xong tên nào đó đã cướp lời cô rồi)

-Tôi...(thư ký Trần chuẩn bị bàn làm việc ngay góc đó sau đó đưa cô ta đi tham quan công ty một lần)_lại một lần nữa người nào đó lại cướp lời của cô

-Anh....

-Cô có ý kiến?

-À...không

-Thế thì tốt, hôm nay cô bắt đầu làm hay ngày mai làm?

-Chắc.....(mà thôi làm ngay hôm nay luôn đi)

-Tôi một nhé, anh hỏi còn không để tôi trả lời vậy anh hỏi chi vậy? tên này...tôi không làm nữa,tôi nghĩ việc_cô tức giận thật rồi mà, có thể loại người như vậy sao?

-Cô dám?_Nhạc Từ Lôi ngạc nhiên đây là lần thứ hai cô dám nói như vậy với anh

-Tôi nghĩ việc_cô nói lại một lần nữa rồi quay ngoác đi luôn

Nhạc Từ ôi nhìn theo nhếch môi đầy hứng thú

-Thư ký Trần chặn tất cả công ty không cho cô ta được làm việc ở đâu

-Vâng tôi làm ngay đây_thư ký Trần thầm thương cho cô

-Cô gái tôi sẽ cho cô biết thế nào là lễ độ_Nhạc Từ Phong nói, cô là người làm anh hứng thú cũng là người làm anh phải dờ tới tiêu này quả không tầm thường mà

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

-sao con về sớm vậy? Điểm Điểm_dì Diệp thấy cô đi vào thì kéo cô lại ghé hỏi

-Dạ con đang tìm việc khác ạ, hôm nay con không muốn nhắc tới_cô nào nề nói, đi rất nhiều công ty rồi mà chả có chỗ nào nhận cô vào làm, bằng của cô thuộc loại xuất sắc cơ?

-Đừng nản mọi chuyện sẽ ổn, con mau đi tắm rửa nghỉ ngơi đi_dì Diệp xoa mu bàn tay trắng muốt nói

-Dạ dì cũng nghỉ sớm_cô gật đứng lên cũng không quên nhắc nhở bà.

-Alo_cô vừa trong phòng tắm bước ra thì chuông điện thoại lại reo lên

-Xin chào, tôi là thư ký Trần, Trần Tô Kỳ_thư ký Trần bên kia giới thiệu lại

-À là anh sao? không biết anh gọi tôi có chuyện gì?_cô gật đầu nhớ ra hỏi lại

-Chủ tịch chúng tôi muốn gặp cô _ thư ký Trần nói

-Chuyện này....giờ đã khuya tôi nghĩ..... _ cô nhìn đồng hồ rồi nói

-Bây giờ mới hơn 7 giờ chắc cô không phiền tôi đến đoán chứ? _ thư ký Trần không cho cô cơ hội từ chối mà nói thêm

-Tôi.....hay là ngày mai được không? _ cô từ hồi khéo

-Tôi cho cô 10 phút chuẩn bị _lời vừa dứt thì giọng nói lạnh lùng vang lên khiến cô lạnh sống lưng

-Anh....quá đáng lắm rồi nhé _ cô tức giận nói, không còn nhỏ nhẹ không còn dịu dàng chỉ còn tức giận

-Tôi nghĩ cô đang cần một công việc _Nhạc Từ Lôi nhếch môi nói, anh bên đây có thể nghe tiếng thờ đang tức giận của cô

-Đợi tôi _ cô tức giận ném điện thoại đi xa

-Cô gái cứng đầu _ bên đây Nhạc Từ Lôi nghe tiếng tút tút kéo dài mà mở miệng nói

-Boss...đây là điện thoại của tôi _ thư ký Trần phía trước cố ý nói

-Tôi biết _Nhạc Từ Lôi trừng mắt khiến thư ký Trần cụp mắt quay lên

"ào"

Chiếc xe Maybach dừng trước mắt cô nhưng mà lại ngay một đũng nước lớn kiến nước bắn vào người cô ướt như chuột lột

"Trông có tiền là giỏi sao?" cô thảm khinh bỉ a~

-Lên xe _lại là cái giọng ra lệnh ấy

-Tôi cần thay đồ _ cô hần giọng nhìn Nhạc Từ Lôi

-Lên xe tôi không muốn nhắc lại lần ba _lại tiếp tục ra lệnh, cái điệu bộ này cô cảm thấy rất quen.

-Nhưng.... _lời còn chưa thoát khỏi miệng đã bị một lực đạo mạnh kéo hần cô lên xe.

-Á _do bất ngờ bị kéo mà cô nhắm thẳng ngay ngực người nào đó mà cắm đầu vào

-Cô gái em nhẹ quá _Nhạc Từ Lôi cố định cô ngay trên đùi mình tay vòng qua eo nhỏ nhấn ôm thật chặt

-Nhẹ? tôi đây vừa ký vừa người nhé _ cô nghe Nhạc Từ Lôi nói mình nhẹ thì phản bác

-Vừa ký vừa người? tôi không chắc có nên kiểm tra không? _Nhạc Từ Lôi đùa cợt tay bắt đầu không yên phận mà vuốt ve eo nhỏ nhắn

-Này...anh đừng có mà bậy bạ _ cô đánh vào tay không yên phận kia

-Tôi có gì mà bậy bạ? _Nhạc Từ Lôi nhướn mày tay vẫn không yên phận mà mò vào trong áo sơ mi vuốt ve lấy bầu ngực kia, to hơn đây là ý nghĩ của Nhạc thiếu nhà ta

-Buông ra _ cô hốt hoảng vùng vẫy nhưng người nào đó vẫn không chịu dừng còn cố ý bóp mạnh hơn

-Ngoan ngoan ngồi yên nếu không lát nữa em sẽ khó chịu _Nhạc Từ Lôi thở ra nặng nề hần lại bị kích thích bởi cô

-Tôi mà nghe lời anh? tôi chưa mơ đâu nhé _ cô cãi lại cố gắng vùng vẫy hơn nhưng lực nam nhân cùng nữ nhân luôn luôn khác nhau, nữ nhân luôn phải chịu thiệt thòi mà.

-Đây là do em

-Cho tắm ngăn xuống

Tắm ngăn được thả xuống cô càng hốt hoảng

-Sợ rồi sao? yên tâm tôi sẽ rất nhẹ nhàng _Nhạc Từ Lôi mạnh bạo xé bỏ chiếc áo sơ mi trắng kia thành từng mảnh bộ ngực lấp ló sao nội y màu trắng càng trở nên mê người. Tay lần mò đến khóa áo ngực mà gỡ ra kiến áo ngực bị tụt ra (áo ngực không dây) hai gò bông hiện ra một cách lộ liễu.

-Đừng xin anh...buông tôi ra _ cô cầu xin tay cố gắng che đi cảnh xuân đã lộ ra hết

-Buông? cô gái em ngây thơ quá rồi_Nhạc Từ Lôi nhếch môi qà là tiểu bạch thỏ mà

-Xin anh....hức..hức_cô khóc thật rồi, nhưng Nhạc Từ Lôi hẳn nào nghe hẳn chỉ biết bây giờ đã bị dục vọng che mờ lý trí

Môi hẳn áp xuống môi cô lưỡi tiến quân thần tốc càn quét hết tất cả trong miệng cô. Tay cũng không ngoan mà nắm lấy một bên ngực xoa nắn đủ kiểu

-Uhm_cô khó chịu kháng cự, tay quơ loạn xạ.

Nhạc Từ Lôi nhú mồm nắm lấy hai tay đang quơ loạn xạ của cô cố định trên đầu

Nhận thấy cô hết đường khí hẳn luyến tiếc buông tha đôi môi bị hẳn gặm nhấm này giờ.

Được buông tha cô cố gắng hít lấy ít để khiến hẳn bất giác mỉm cười

Tranh thủ cơ hội hẳn tụt quần tây của cô xuống lộ ra đôi chân thon dài trắng muốt, tay bứt luôn chiếc quần lót màu trắng. Tay mò vào trong vạt về hạt chân châu nhỏ khiến cô khó chịu rên rĩ

-Đừng tôi không muốn_cô khó chịu lên tiếng càng nói tiếng cô càng mỉ hoặc

-còn nói không muốn rõ ràng em ướt hết rồi này_Nhạc Từ Lôi đưa ngón tay đã dính đầy dịch nhờn lên khiến cô xấu hổ che mặt

-Không cần xấu hổ vẫn còn rất nhiều lần_cô nào để ý lời Nhạc Từ Lôi nói hiện tại vẫn quan trọng

-Xin anh...tôi thật khó chịu_cô khó chịu ưỡn người

-Từ từ...em cầu xin tôi tôi sẽ cho em_Nhạc Từ Lôi mặc dù đã khó chịu đến đỉnh điểm nhưng vẫn còn muốn chơi đùa với cô

-Tôi...

-Mau nói đi tôi sẽ cho em

-Tôi....muốn anh_cô khó chịu nói, nhận được lời nói hẳn gật đầu hài lòng kéo khóa quần đang bao bọc cự long đã ngẩng đầu từ lâu

Nhẹ tiến sát đến hang động nhỏ mà ma sát đâm mạnh vào thịt non vì bất ngờ mà bao bọc khiến hẳn vừa sướng vừa đau

-Đau quá....huhu

-Ngوان một lát sẽ hết, thả lỏng ngoan_hắn dụ dỗ bóp lấy ngực cô

cô nghe lời bắt đầu thả lỏng khiến hẳn dễ dàng đi vào, tiếng rên của cô càng ma mị khiến hẳn như sắp nổ tung

-Cô gái em thật tuyệt_hắn thỏa mãn nói

Cô đâu nghe được lời hẳn nói cô bị hẳn hành hạ mà ngủ thiếp đi từ lúc nào, nhìn cô không phòng bị mà ngủ ngon lành hẳn mỉm cười nếu lúc nào cô cũng như vậy có phải sẽ tốt

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

-um.... trần nhà? không phải là nhà của cô? cô đang ở đâu? giật mình bật dậy khiến hạ thân nổi lên cơn đau nhức, cô nhớ ra rồi đêm qua....đêm qua.....nghĩ đến cô lại khóc cô lại bị thất thân lần 2 rồi..huhu....huhu

-Em khóc cái gì?_Nhạc Từ Lôi trong phòng tắm bước ra trên người chỉ quấn mỗi chiếc khăn cời trần phía trên những giọt nước còn chưa lau khô chảy dọc theo cơ bụng sần chắc thật quyến rũ chết người mà

Nhìn nữ nhân trước mắt không chịu trả lời mà vẫn ngoan cố khóc khiến hẳn cảm thấy thật phiền phức, trực tiếp bước đến áp môi mình vào môi cô đây là cách khiến nữ nhân im lặng hiệu quả

-um...um_cô vùng vằng kháng nghị, chút nắm đầm của cô đã là gì với hẳn, cô càng đánh hẳn càng hăng

Cô đẩy mạnh hẳn ra khiến hẳn bất ngờ lực của cô gái nhỏ này mạnh thật.

-Tên khốn...tôi sẽ giết anh_cô tức giận mặc kệ mình đang trần trụi mà lao về phía hắn trên tay còn có một con dao nhỏ nhưng sắc nhọn

Nhưng....dao còn chưa đâm xuống đã bị hắn bắt được cánh tay bóp đến cô phải buông lỏng con dao rơi xuống tạo tiếng kêu leng keng.

-chặc...chặc....chơi dao là không tốt đâu cô gái_hắn chặc chặc lưỡi lắc đầu hững hờ nhìn cô

-Buông tôi ra...tôi phải giết chết anh_cô vùng vẫy cố gắng giựt tay khỏi tay Nhạc Từ Lôi, nào ngờ hắn lại thuận theo cô mà buông lỏng cánh tay đang nắm chặt

-Em dám giết tôi sao?_Nhạc Từ Lôi nhướn mày lượn con dao phía dưới lên đưa cho cô, cô nhanh tay giựt lấy cầm hận nhìn Nhạc Từ Lôi

-tôi đâu dám giết anh_cô nhếch môi nói, hắn nghe vậy thì mỉm cười hắn biết cô sẽ không có gan đó

-Nhưng...tôi sẽ tự sát_vui mừng chưa hết thì cô nói thêm một câu khiến hắn bất an nhìn cô

-Đừng....bình tĩnh em đừng làm vậy_hắn cố trấn an cô từng bước bước về phía cô

-Anh đừng qua đây nếu không tôi cắt đứt_cô kích động đưa con dao dí sát ngay cái cổ trắng ngần đã in nhiều dấu tích của cuộc hoan ái tối qua ấn mạnh hiện lên một lần đỏ tươi của máu

-Đừng....ngao bô dao xuống, tôi sẽ không qua đó_hắn hốt hoảng nhìn cô khi thấy vết máu trên cổ cô trong lòng hắn đột nhiên hiện lên tia đau xót, là hắn đang đau xót cô sao?

-Anh...tôi không tin anh...tôi không đàn ông các người....các người đều lừa gạt tôi...tôi không tin_cô càng thêm kích động máu chảy ngày càng nhiều mới đó đã thấy khuôn mặt cô nhợt nhạt....Nhạc Từ Lôi không nghĩ ngợi gì nhiều trong đầu hắn bây giờ chỉ có cô hắn bắt chấp đành lấy con dao ôm cô vào lòng-Tin anh...anh không lừa gạt em, được không? giọng hắn nghe có lo lắng có dịu dàng khiến cô an tâm mà đứng yên mặc cho hắn ôm, nhận thấy cô không còn cự ngại hắn từ từ lấy tay chặn ngay cổ máu đang chảy....gọi quản gia kêu bác sĩ.

-Nhạc Từ Lôi có gì mà mới sáng sớm đã lòi tứ thức dậy? cậu có biết....(cậu im được rồi)_Hàn Thạc Nghiên từ ngoài đi vào là lỗi nhưng lại bị Nhạc Từ Lôi chặn lại

-Ủa cậu đâu sao đâu?_Hàn Thạc Nghiên ngạc nhiên nhìn Nhạc Từ Lôi từ trên xuống dưới rồi từ dưới lên trên

-Trên giường_Nhạc Từ Lôi hát mặt về phía giường nơi cô đang nằm

-Ôi...nữ nhân? cậu...._Hàn Thạc Nghiên ngạc nhiên nhìn cô

-Cậu im được rồi...mau mau xem cô ấy có bị gì không?_Nhạc Từ Lôi bức bối quát khiến Hàn Thạc Nghiên im bật, chạy lại xem xét cô có sao không

-Khoan_Nhạc Từ Lôi lên tiếng khiến Hàn Thạc Nghiên dừng lại mọi động tác liếc Nhạc Từ Lôi-đại ca à...không xem làm sao biết cô ấy bị gì?

-Tôi biết_Nhạc Từ Lôi liếc một cái rồi đi lại ngồi xuống cạnh cô, liếc mắt nhìn Hàn Thạc Nghiên-bắt đầu đi

Hàn Thạc Nghiên chỉ biết lắc đầu có cần trẻ con thế không mà lời này hắn chỉ nghĩ chứ chẳng dám nói với Nhạc Từ Lôi nếu như hắn đã chán sống.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

-May cho cô ấy diễm vương còn chưa muốn nhận cô ấy đấy, đừng để cô ấy cử động cổ mạnh nhé khoảng 1 tuần sau vết thương sẽ khá hơn_Hàn Thạc Nghiên thu dọn dụng cụ cũng không quên nhắc nhở những việc cần làm

-Cậu có thể về rồi_Nhạc Từ Lôi lạnh lùng lên tiếng thuận tay kéo chân lại cho cô

-Cậu không cần tuyệt tình thế chứ? Tôi đã phải lặn lội từ sáng sớm đến đây còn chưa có gì để lót dạ ít nhất cũng phải cho tôi món ăn sáng chứ?_Hàn Thạc Nghiên than thở nhìn Nhạc Từ Lôi

-Xuống dưới nhà mà ăn xong rồi thì cút_Nhạc Từ Lôi không nóng không lạnh ra lệnh

-Ủi trời, chờ câu này đến tôi muốn ngắt đi rồi_Hàn Thạc Nghiên như bắt được vàng háo hức đi nhanh xuống phòng ăn mà đánh chén

Đội Hàn Thạc Nghiên khuất bóng Nhạc Từ Lôi từ từ ngồi xuống cạnh cô ánh mắt cũng trở nên dịu dàng

-Cô gái, em thật ngọt_Nhạc Từ Lôi nhẹ nhàng vuốt mái tóc mượt mà môi tạo nên một đường cong đến hần còn không tin.

Cô tỉnh dậy đã là ngày hôm sau, Nhạc Từ Lôi đã rời đi từ sớm, cổ truyền đến con đau do tác động mạnh khiến cô nhức nhói mà. Nhẹ nhàng rời khỏi giường trên người đã được diện chiếc áo sơ mi đen rộng thùng thình của nam nhân vừa vận che đi những chỗ nhạy cảm chỉ để lộ đôi chân trắng thon dài.

-Tiểu thư sao cô lại ra đây? Ông chủ mà biết sẽ không tốt_một cô người hầu lo lắng chạy lại đỡ cô khi cô đã đi được nửa cầu thang

-À cảm ơn cô_cô mỉm cười nói để cho cô người hầu đỡ mình từ từ đi xuống

-Tiểu thư đừng nói vậy đây là bổn phận của chúng tôi

-Tiểu thư cô có muốn dùng chút gì không? _quản gia từ trong bếp đi ra cung kính hỏi

-Bà có cháo không? _cô khó khăn hỏi

-Vâng, có tiểu thư mời ngồi đợi chút

-À,vâng

-Ông chủ đã về_Nhạc Từ Lôi ra hiệu cho họ im lặng còn hần từ từ đi vào chỗ cô không tiếng động, hiện trước mắt hần là cô mặc Áo sơ mi mà hần đã mặc cho cô chỉ vừa che đi nơi nhạy cảm do thân thể cả hai có khác biệt quá lớn nên cổ Áo rộng lộ ra xương quai xanh quyến rũ còn lưu lại dấu tích của trận hoan ái mờ ám

-Sao lại ra đây ngồi? _Nhạc Từ Lôi đi về phía cô giọng nói hần vang lên khiến cô giật bắn người

-À tôi sẽ rời đi sớm_cô nói, cô nghĩ hần sẽ khó chịu khi cô ở đây

-Em từ nay sẽ sống ở đây_Nhạc Từ Lôi không cảm xúc nói cô là không muốn ở cạnh hần sao? Nghĩ đến đó khiến hần tức giận

-Xin lỗi, tôi không cần ang chịu trách nhiệm đêm qua cứ xem như tôi và anh chỉ là tình một đêm_Cô không để ý hần đã có vẻ tức giận vẫn cố nói tiếp, nghe đến đó hần quả thật tức giận ra mặt

-Em là không chịu trách nhiệm với tôi? Muốn đi chuyện không dễ_Nhạc Từ Lôi hần đã cố gắng kiềm nén tức giận với cô lắm rồi

-Tôi với anh đều không thiệt nhĩ? Anh không có bất cứ lý do gì giữ tôi ở lại_Cô quyết đoán nói, cô không còn là cô gái trẻ trước kia có sẽ tranh giành lợi ích cho mình

-Thư ký Trần khu nghĩa địa ở đường X đang chuẩn bị giải tỏa để xây khu nhà ở đúng không? _Nhạc Từ Lôi nhàn nhạt nói wua điện thoại đôi mắt hỏ phách không quên liếc từng cử chỉ của cô thu toàn bộ vào mắt

Đó chẳng phải là nơi chôn mẹ cô sao?

-Nhạc Từ Lôi anh cố ý? _Cô nhủ mảy nhìn hần đang tao nhã ngồi xuống ghế như không có chuyện gì

-đó là đất của tôi

-nhưng anh cũng không nên quá đáng nơi đó là nơi người mất yên nghỉ, anh không sợ anh sẽ bị báo ứng sao?_ cô ghen ngào nói đôi mắt đã dâng lên tầng nước mỏng

-Tôi chưa từng sợ báo ứng, nhưng nếu em đồng ý với tôi tôi sẽ suy nghĩ lại_Nhạc Từ Lôi đầy ý cười nhìn cô muốn cô nghe lời cũng không khó

-Được, điều kiện của ang là gì?

-Đơn giản thôi việc của em chỉ là RÊN và LA và tôi chỉ LÊN và RA_Nhạc Từ Lôi đậm ý dâm dục nói khiến cô rùng mình

-Tôi không phải búp bê tình dục_cô phản bác, điều kiện này mới nghe đã cảm thấy ghê tởm

-Vậy tôi đành phải làm theo kế của công ty_Hần tao nhã nói, hần không vội bởi hần biết cô sẽ đồng ý

-Anh...

-Em chỉ việc nói đồng ý hay không đồng ý

-Tôi....tôi đồng ý_cô khó khăn nói nước mắt đã rơi từ bao giờ

-Nín ngay cho tôi, em khóc cái gì? _Hần tức giận quát, hần ghét cô khóc khi cô khóc hần sẽ cảm thấy đau đớn đến xé lòng

Chương 11

-Anh có thể cho tôi mượn điện thoại được không? Tôi cần gọi về nhà_cô nhẹ giọng hỏi, Nhạc Từ Lôi không trả lời chỉ lẳng lặng nhìn cô một hồi sao mới lên tiếng:- Không cần, tôi đã cho người thông báo với di của em từ giờ em sẽ sống ở đây

-Anh...gi sao lại muốn tôi ở bên cạnh? Tôi không có gì cả quyền lực? Tiền bạc? Lợi ích? Tất cả tôi đều không thể cho anh_cô muốn hỏi hần từ lâu rồi chỉ là chưa có cơ hội bây giờ cô muốn một lần giải đáp hết các thắc mắc trong đầu

Nhạc Từ Lôi không trả lời chỉ vòng tay rắn chắc quanh eo cô cầm dựa lên hõm vai nhỏ, cô không cự quậy chỉ để yên cho Nhạc Từ Lôi ôm mình, nhận thấy sự ngoan ngoãn của cô hần hài lòng cong môi:- Muốn biết sao? Vì em là đồ chơi của tôi_không hiểu sao trong lòng hần không nghĩ ra những lời đó nhưng thoát ra môi lại là những từ khiến người khác đau lòng.

Tự cười chua xót, cô biết người như Nhạc Từ Lôi làm gì có chuyện thích cô mà giữ cô bên cạnh, nữ nhân? Đều là đồ chơi của nam nhân thôi, mặc dù trong lòng cô những từ hần nói ra cô không xem là gì nhưng vẫn có một cô chua xót hiện lên

-Đồ chơi? Vậy tôi mong anh mau chán_cô nói giọng nghe chua xót

-Ý tôi không phải như... [Được rồi anh không cần nói]_lời giải thích Nhạc Từ Lôi còn chưa thoát khỏi miệng cô đã ngăn lại

-Tôi không nói nữa, không còn sớm em mau ngủ đi_Nhạc Từ Lôi nhẹ nhàng kéo chăn đắp cho cả hai ôn nhu ôm cô vào lòng mặt cô dựa sát vào lòng ngực nóng ấm rắn chắc mùi hương nam tính từ người Nhạc Từ Lôi rất dễ chịu khiến cô rất muốn ngủ thật nhiều.

-Em là đang muốn quyến rũ tôi sao? _Nhạc Từ Lôi tà mị nói, mặc dù không thấy nhưng hần cảm nhận được cô đang ngủi hần

-Làm...làm gì có chứ, ngủ đi_Cô ngượng chín cả mặt đánh vào ngực hần quay ngoắt sang hướng khác, Nhạc Từ Lôi mỉm cười ôm cô vào lòng để lưng cô dựa vào mình:-mèo nhỏ em thật dễ thương_Nhạc Từ Lôi nhẹ giọng nói còn hôn nhẹ vào mái tóc óng mượt của cô hài lòng nhắm mắt tận hưởng giấc ngủ.

Chương 12

Mới đó cô đã sống ở đây với Nhạc Từ Lôi được một tuần nhờ vết thương ở cổ nên Nhạc Từ Lôi cũng không có hành động gì quá đáng chỉ hôn hít sờ soạng khắp người cô

-Chủ tịch tối nay ngài có một buổi tiệc do chủ tịch Tổng tổ chức_Trần Tô Kỳ vừa thông báo vừa nhìn Nhạc Từ Lôi

-Tiệc sao? Được chuẩn bị đi_Nhạc Từ Lôi nói xong cũng rời đi để lại cho Trần Tô Kỳ đầy ngạc nhiên, tất nhiên là phải ngạc nhiên vì đó giờ dù có tiệc do tập đoàn lớn nào Nhạc Từ Lôi đều không tham gia, đây đúng là một chuyện kỳ lạ.

-Ông chủ đã về

-Song Diễm đâu?

-Thưa Diệp tiểu thư đang ở ngoài vườn

Xây những bước chân dài ra ngoài vườn hiện diện trước mắt hần là cô đang khom lưng tưới cây đều hần để ý là cô đang mặc áo sơ mi của hần càng trở nên quyến rũ làm hần muốn phạm tội

-Ngoài này lạnh lắm, sao lại ra đây?_Nhạc Từ Lôi ôm cô từ đằng sau dịu dàng hỏi

"Bụp" óng nước trên tay rơi xuống biểu hiện cô bị giật mình

-Anh làm tôi giết mình_Cô lúon cuống ngồi xổm xuống nhặt lại ống nước

-Em làm gì xấu xa sao mà giết mình_Nhạc Từ Lôi đánh ánh mắt nghi ngờ nhìn cô như muốn nhìn hết toàn bộ tâm tư của cô

-Làm....gì có....chỉ là anh làm tôi giết mình thôi_Cô đảo mắt qua lại quả thật cô đang suy nghĩ cách trốn khỏi đây nên mới hoảng loạn như vậy

-Vậy sao? Đừng lừa gạt tôi_Nhạc Từ Lôi áp môi mình vào môi cô chỉ là dịu dàng hôn không có tư vị chiếm đoạt

-Ừm....tránh ra_Cô bất ngờ quơ tay đẩy hân ra không may ống nước còn đang phun nước một đường thẳng nhắm ngay hân mà phun khiến Nhạc Từ Lôi ướt nhẹp

-Em dám_Nhạc Từ Lôi trừng mắt cô gái đang hoảng sợ

-Tôi....tôi không có ý_Cô hoảng sợ lắp bắp nói, Nhạc Từ Lôi không nói gì chỉ đưa tay đoạt lấy ống nước ngay cô mà phun nước khiến cô ướt như Nhạc Từ Lôi

"Á" cô lo lắng nhìn nước dần thấm vào áo sơ mi trắng làm lấp ló Nội y bên trong

-Tên điên anh làm gì vậy?_Cô dùng tay kéo Áo đang dính trên người

-Em dám chửi tôi điên? Em có muốn biết tôi điên thế nào không?_Nhạc Từ Lôi gian tà nói thuận tay kéo cô vào lòng tay mạnh mẽ dứt mấy cúc áo đầu.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

-Em dám chửi tôi điên? Vậy em có muốn biết tôi điên thế nào không?_Nhạc Từ Lôi gian tà nói thuận thế kéo cô vào lòng tay mạnh mẽ dứt phăng mấy cúc Áo đầu

Bộ ngực no đủ lấp ló sau lớp Áo mỏng càng trở nên quyến rũ. Bàn tay rắn chắc không ý tứ tùy tiện xoa nắn hai quả đồi khiến chúng đầy hình dạng

-Đừng...như....vậy sẽ bị người khác thấy_Cô vì bị kích thích mà giọng nói trở nên đứt quãng

-Vậy...chúng ta vào trong rồi tiếp tục_Nhạc Từ Lôi mon trón trên vành tai ma mị thổi khí nóng ấm vào khiến vành tai đỏ ửng như vừa làm chuyện xấu hổ

-Đừng tôi không muốn_Cô ngượng ngừng úp mặt vào cổ Nhạc Từ Lôi nói

-Còn nói không...em...ướt hết rồi_như đã chán hai quả đồi tay Nhạc Từ Lôi như con rắn nước di chuyển nhẹ nhàng xuống nơi cấm địa mà vân vê viên trân châu

-um...Anh dừng lại được không?_Mặc dù nói không muốn nhưng vì kích thích mà lời cô nói ra quyến rũ mê người khiến người ta càng muốn làm thật sạch sẽ a~

-Đừng tự lừa mình...em đang rất muốn_Nhạc Từ Lôi tiếp tục dụ dỗ tiểu bạch thỏ, ngón tay đâm nhẹ vào hang, một ngón rồi hai ngón

-Điểm Điểm mới có hai ngón mà em đã siết chặt vậy nếu đệ đệ của anh đi vào em sẽ giết chết anh mất_Nhạc Từ Lôi nở nụ cười mỉ hoặc cùng lúc rút tay ra đâm thủy cứ theo tay mà chảy ra làm ướt cả một mảng tay.

-Tôi...không muốn_Cô cố gắng nói thành tiếng, Nhạc Từ Lôi cũng thuận ý không đùa giỡn cô nữa tay cày lại những cúc áo mặc dù hân đang rất muốn đâm chết cô nhưng lát nữa còn có buổi tiệc đợi khi về hân sẽ từ từ mà ăn nốt cô

-Tha cho em, mau lên thay đồ chúng ta đi dự tiệc

-Dự tiệc? Tôi không muốn đi

-Mau lên tôi không thích đợi người khác_Nhạc Từ Lôi kiên nhẫn nói, nhưng cô vẫn đứng đó không có hành động tiếp theo

-Sao còn không đi? Hay em muốn tôi thay đồ giúp, tôi cũng không ngại_Nhạc Từ Lôi cong môi tà mị

-Anh nghĩ tôi sẽ mặc đồ của anh khi tôi có đồ để mặc sao?_Cô trừng mắt Nhạc Từ Lôi nói

-Vào gọi quần gia chuẩn bị cho em.....mà quả thật tôi thích em mặc như vậy thật dễ mà yêu em_Nhạc Từ Lôi đâm tà nói tay vuốt ve xương quai của cô

còn cố tình liếm môi quyến rũ

-Tên biến thái _Cô đồ mặt gạt mạnh tay Nhạc Từ Lôi chạy nhanh vào trong

-Cô gái đáng yêu _Nhạc Từ Lôi không biểu hiện tức giận với hành động của cô mà thông thả đi vào nhà trên môi luôn giữ nụ cười ôn nhu....đến hẳn còn không nghĩ cô có thể khiến hẳn cười như vậy từ khi....ba hẳn qua đời hẳn cũng chả biết cười cùng lắm chỉ là nhếch môi.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

-Tiểu thư sao mặt cô đỏ vậy? Quần áo cũng ướt cả rồi, có khi nào bệnh rồi không? _Quản gia lo lắng nhìn cô

-ạ không sao, phiền bà chuẩn bị giúp cháu một bộ đồ mới ạ _Cô cười trừ nhanh chóng chạy lên phòng

-Ông chủ ngài sao cũng ướt như vậy? _Quản gia nhìn Nhạc Từ Lôi đi vào sốt sắng hỏi

-Lo chuyện của bà là được _Nhạc Từ Lôi lạnh nhạt bỏ đi lên phòng

-Quản gia người xem có phải Diệp tiểu thư cùng ông chủ tình cảm đang tốt lên không? _Mấy cô hầu gái tùm lại một chỗ tươi cười nói với quản gia

-mau chuẩn bị đồ cho Diệp tiểu thư, còn ở đó nhiều chuyện

Chuẩn bị xong cũng đã 30 phút sau.

Xe dừng trước một nhà hàng sang trọng cô biết nơi này lúc trước đi làm cũng có nghe qua nơi này

Cô quàng tay qua tay Nhạc Từ Lôi nhẹ nhàng đi vào, ai cũng nhìn theo đầy ngạc nhiên vì Nhạc Từ Lôi nổi tiếng không chạm phụ nữ vậy mà giờ lại đi với người phụ nữ này quả là chủ đề để bàn tán

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Từ khi đi vào nơi này quả thật khiến cô nhàm chán, các ông chủ công ty liên tục bắt tay chào hỏi hẳn.

-Tôi muốn đi dạo, ở đây buồn quá _cô nói khề vào tai Nhạc Từ Lôi

-Ừ, đừng đi xa quá _Nhạc Từ Lôi gạt đầu tay cũng buông eo cô ra, được tự do cô đi ra ngoài có ai biết bây giờ cô đang nghĩ gì? Ở đây là nhà hàng chỉ cần ra khỏi cửa tất nhiên cô sẽ trốn thoát. Đây là cơ hội tốt để trốn khỏi Nhạc Từ Lôi

Nghĩ sao làm vậy cô nhanh chân chạy ra khỏi cửa liền bắt một chiếc taxi đi đến một khách sạn, cô biết Nhạc Từ Lôi sẽ tìm cô nên cô không về nhà của diệp

"rầm"

-Tìm cô ấy cho tôi? _Nhạc Từ Lôi tức giận gạt hết tất cả đồ trên bàn, hẳn quả thật không nghĩ cô dám bỏ trốn là do hẳn quá lơ là nên cô mới có cơ hội bỏ trốn

-Giỏi lắm Diệp Song Diễm để tôi bắt được em, em đừng mong sống yên _Nhạc Từ Lôi làm bầm ánh mắt lóe lên tia nguy hiểm

Cô trốn đi đã là hai ngày sao Nhạc Từ Lôi cũng chưa có tìm đến cô tất nhiên cô không nghĩ Nhạc Từ Lôi sẽ bỏ qua cho cô nên cứ lo cuộc sống an nhàn trong vài ngày này là được rồi.

-Song Diễm con sao rồi?khỏe không? Hôm đó có người vào nhà chúng ta nói con phải đi công tác làm ta lo lắng cho con _Diệp bên kia lo lắng nói

-Dạ, con ỏn ạ, mọi thứ ỏn hả dĩ? _Cỏ trả lời

-Ổn là được, khi nào con về thăm ta?

-Con sẽ cố gắng thu xếp, dĩ, tạm biệt con có việc, dĩ sớm ngủ

"Reng.... Reng"

-Alo, cho hỏi dĩ? _Cỏ trả lời dĩ điện thoại là số lạ

-Điểm Điểm, em cũng thật to gan dám bỏ trốn? _Nhạc Từ Lỏ nhẹ giọng hỏi dĩ dĩ biết dĩ là đang rất tức giận

-Nhạc Từ Lỏ? _Cỏ hốt hoảng gọi tên dĩ rồi nhanh chóng cúp máy

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

-Điểm Điểm, em cũng thật to gan dám bỏ trốn? _Nhạc Từ Lỏ nhẹ giọng hỏi dĩ dĩ biết dĩ là đang rất tức giận

-Nhạc Từ Lỏ? _Cỏ hốt hoảng gọi tên dĩ rồi nhanh chóng cúp máy

Tiếng "tút....tút " kéo dài khiến Nhạc Từ Lỏ càng muốn bắt dĩ về sớm, dĩ đã nhân từ cho dĩ mấy ngày tự dĩ.

" cốc.....cốc "

-Tôi sẽ phục vụ giao đồ ăn _Tiếng gõ cửa cùng tiếng phục vụ vang lên khiến dĩ hoàn hồn lại

-Xin lỗi, hình như tôi..... _Lỏ còn chưa nói hết dĩ đã bị ghen lại trước mặt dĩ là Nhạc Từ Lỏ, lần này dĩ chết chắc rồi

-Điểm Điểm, nhớ tôi không? _Nhạc Từ Lỏ mỉm cười nhìn dĩ, nụ cười của Nhạc Từ Lỏ đối với người khác nhất dĩ định gọi là đẹp còn đối với dĩ nó nguy hiểm chừng nào

-Nhạc Từ Lỏ.....anh..... _Cỏ hoảng loạn nhìn Nhạc Từ Lỏ đang từng bước bước về phía dĩ, dĩ tiến một bước dĩ lùi một bước đến khi dĩ không còn đường lui, cửa cũng đã bị khóa từ khi nào

-Điểm Điểm, em rất giỏi, em có biết tôi trừng phạt người dám không nghe lời tôi ra sao không? _Nhạc Từ Lỏ chống tay lên tường giam dĩ trong lòng ngực, khuôn mặt dĩ gần kề trước mặt dĩ cúi xuống một chút liền chạm môi

Cỏ ngáy ngồ gật đầu....

-Hai ngày nay tôi đã nghĩ ra rất nhiều hình phạt, em xem, trời em lên trần nhà? Tiêm thuốc? Hay là bạo lực để em lên đỉnh? Em thích cái nào? Hay là tất cả? Nghĩ đến dĩ khiến tôi bắt đầu rứt rịch_Nhạc Từ Lỏ đầy dục vọng nói, dĩ thích cảm giác dĩ ở dưới thân dĩ cầu xin mà đạt khoái cảm lớn nhất.

-Nhạc Từ Lỏ, anh đúng là điên rồi_Cỏ giãy dụa nói đôi mắt dĩ đã ngấn lệ

-Em đừng quên bản hợp đồng dĩ ký, em tốt nhất nghe lời tôi

-Tôi không muốn anh thật ghê tởm, tôi không muốn _cỏ uất ức nói đầy mạnh dĩ ra xa.

"Chát " tiếng tát chói tai vang lên, ỏm một bên má dĩ đỏ ỏm ánh mắt uất ức nhìn dĩ

-em dám nói tôi ghê tởm _Nhìn dĩ uất ức nhìn dĩ dĩ tất nhiên đau lòng nhưng nghĩ đến lời dĩ nói, dĩ nói dĩ ghê tởm? Dĩ tuyệt nhiên không cho phép người phụ nữ của dĩ chán ghét dĩ ghê tởm dĩ

-Anh có biết anh biến thái thế nào không? Anh cũng như những thứ đó ghê tởm như nhau

-Ha.....biến thái? Để tôi cho em xem tôi biến thái ra sau? _lỏ vừa dứt, dĩ đã bị dĩ đẩy mạnh xuống giường môi cũng bị chiếm lấy, không có ỏn nhu dĩ là đang tức giận mà hôn mà chiếm đoạt

Giãy dụa đến đâu dĩ cũng bị dĩ kiềm chặt dưới thân không cách nào tháo chạy

Nhận thấy cô sắp hết hơi hân luyện tiếc buông tha đôi môi đã bị cắn đến sưng đỏ, di chuyển xuống cổ trắng ngần rồi đến xương quai xanh gọi cảm để lại những dấu vết mờ ám, tay Nhạc Từ Lôi luồn vào áo xoa nắn bộ ngực đầy đặn khiến chứng nhiều hình dạng

-Nhạc Từ Lôi.....xin anh...đừng như vậy_ Cô yếu ớt cầu xin

-Em sẽ thích, không cần cầu xin sớm như vậy _Nhạc Từ Lôi di chuyển xuống phía dưới, cả hai hiện giờ đã thoát quần áo, hân đem cự long đã cắn cứng cạo xát nơi hang động nhỏ hẹp đã ướt

-Cầu xin tôi được rồi _Nhìn cô đang khó chịu hân cũng khó chịu chỉ khi cô cầu xin thì hân mới tiến vào

-Nhạc Từ Lôi.....xin anh_ Cô cầu xin tay vòng qua cổ hân chờ hân đi vào chỉ là hân không động tĩnh vẫn nhìn cô

-Em muốn thì tự mà làm _Nhạc Từ Lôi gian tà nói, thuận thể đôi tư thế hân dưới cô trên

-Tôi.....

-Nhanh lên _Hân hối thúc

-Tôi không.....biết..... _Cô ngượng ngừng nói, cô quả thật không biết phải làm sao a~

-làm như tôi làm với em _Nhạc Từ Lôi khó khăn nói, cô mà không làm là hân sẽ không thể nhịn nữa

Nghe lời cô bắt đầu nhấp mong cho thứ to lớn kia đi vào, còn hân là đang tận hưởng những thứ hiếm hoi này

-Nhạc Từ Lôi tôi mệt lắm không làm nữa _Cô mệt mỏi nằm xuống người hân

-Được, tôi tôi _Hân lật người lại bắt đầu đi vào rồi đi ra, mỗi lần đi vào đều đến tận chỗ sâu nhất, lần cuối hân găm lên phóng hết toàn bộ vào bên trong cô, cô và hân đều thỏa mãn kêu lên

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

-Nhạc Từ Lôi, anh mau cời trói cho tôi _ Cô sợ hãi kêu la, vừa tỉnh dậy sau đêm hoan ái đã phát hiện mình bị trói trên giường cô làm sao không sợ hãi?

-Điểm Điểm, em vẫn còn sức la hét _Nhạc Từ Lôi nửa trần ngồi trên ghế nhâm nhi ly rượu đỏ ánh mắt đầy ý cười nhìn cô

-Nhạc Từ Lôi, anh mau cời trói _ Cô tức giận nhìn Nhạc Từ Lôi vẫn vô tư uống rượu mặc cô cầu xin

Hân không trả lời chỉ đứng lên tao nhã cời thắt lưng ra ném sang một bên cùng chiếc quần tây đen

-Nhạc Từ Lôi, anh đừng làm vậy _Nhìn hành động của Nhạc Từ Lôi khiến cô hoảng sợ

Nhạc Từ Lôi quơ tay cầm lấy chai rượu chậm chậm đổ lên trên cơ thể trần truồng của cô, tiếp đó, không để cô phản ứng hân đã nhanh chóng nằm trên người cô đưa lưỡi liếm những nơi có rượu, liếm đến đâu đều khiến cô nóng bừng chỗ đó

Cô rất muốn cầu xin nhưng mở miệng ra lại là tiếng rên rỉ mị hoặc cô đã cố gắng để không phát ra tiếng

-Ngoan, kêu ra, tôi thích nghe _Nhận thấy cô đang kiềm nén Nhạc Từ Lôi tà mị ở bên tai dụ dỗ

Chính là bị giọng nói hân mê hoặc cô như mèo nhỏ ngoan ngoãn ngậm nga mà rên rỉ

-Điểm Điểm, em sẽ thích điều này _ Vừa dứt lời hân đã bóc ngay Viên đá cho vào miệng kề ngay miệng cô mà truyền vào cô cũng hòa theo, hân ngậm Viên đá từ từ di chuyển xuống cổ rồi đến ngực dừng ở nơi hồng hồng mướt mát, cảm giác lạnh lạnh khiến cô càng rên rỉ hơn

-Nhạc Từ Lôi, tôi không chịu nổi _ Cô lắc đầu nhú mày biểu hiện đã hết chịu nổi

Nhận ra cô đã không chịu nổi, hân cũng vậy, mạnh bạo lật úp người cô lại, một tay ôm eo một tay nắm lấy mái tóc dài mạnh mẽ thúc vào mỗi lần thúc đều muốn chạm đến tử cung

Hân chính là không phải người hành hạ cô đến nửa đêm làm cô ngất đi mấy lần mà vẫn không buông tha tiếp tục ra vô theo nhiều tư thế đáng nói mỗi tư thế đều muốn cô xấu hổ

Hiệp cuối cùng hấn bắn toàn bộ vào trong cô cả hai đều thỏa mãn mà thở gấp, Nhạc Từ Lôi vẫn chôn chân trong đó không rút ra, hấn chính là thích ở bên trong cô, thật mềm, thật ấm.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Tỉnh dậy bên cạnh đã trống không cũng không còn hơi ấm, tay cũng được thả tự do chỉ còn lại vết đỏ, lê thân đau nhức đến phòng tắm, cô chính là hận Nhạc Từ Lôi cô muốn rửa sạch thân thể này.

-Diệp tiểu thư? Cô vẫn ổn chứ? _Cô hầu gái bên ngoài cung kính hỏi

-phiền cô tìm giúp tôi một bộ đồ

-được, cô đợi tôi lát

~~~~~
-Tiểu thư cô cần dùng gì không?

-Không cần, cho cháu hỏi Nhạc Từ Lôi đi đâu rồi ạ? _Cô lắc đầu nhìn quanh nhà hỏi

-Ông chủ đã ra ngoài từ sớm, ông chủ có dặn khi nào tiểu thư thức thì gọi cho ngài _Quản gia cất giọng đã có tuổi lên

-Vậy bác gọi chưa ạ? _Cô mở to mắt hỏi

-tôi đang chuẩn bị gọi đây

-Bác gọi thì đưa con nói chuyện được không?

-Được chứ

-Vâng, cảm ơn

-alo _Giọng nói lạnh nhạt của Nhạc Từ Lôi vang lên

-Nhạc Từ Lôi, là tôi _cô rụt rè nói, cô rất ghét cảm giác này cứ sợ sợ sao ấy?

-Có chuyện gì? _Nhạc Từ Lôi vẫn cộc lốc hỏi, hấn đang mệt mỏi vì việc của tập đoàn chính là có gián điệp khiến hấn đau đầu

-Tôi..... Tôi có thể về nhà không? _cô lo lắng hỏi chính là sợ Nhạc Từ Lôi không cho phép

-Bao giờ về?

-Mai tôi sẽ về, được không? _

-Được, nhưng tối tôi sẽ qua đón em, tốt nhất em nên ngoan ngoãn đừng bỏ trốn nếu không tôi sẽ khiến em không thể về nhà nữa, hiểu không?

-tôi hiểu rồi, bye bye _cô ỉu xìu nói, tối? Cô làm sao đủ thời gian trò chuyện cùng dì Diệp

-Khoan, muốn đi? Tôi rất sợ em xảy ra chuyện, tốt nhất nên để vệ sĩ đi theo

-không cần _cô phản đối, cô không phải là tù nhân mà cần vệ sĩ, nghĩ cô không hiểu ý Nhạc Từ Lôi sao? Là sợ cô bỏ trốn?

-Vậy ở nhà đi

-Khoan, sao cũng được, bye bye

-Ừm! Ngoan, tối tôi sẽ đón em

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Như Nhạc Từ Lôi nói cô được về nhà tất nhiên còn có cả hai người vệ sĩ đi theo.

-Hai anh có thể ở ngoài xe không? _Cô bước xuống xe cùng lúc quay lại nói giọng có vẻ cầu xin với hai người

-Chuyện này e là không thể, ông chủ đã căn dặn chúng tôi không thể rời cô nửa bước _Hai người nhìn nhau ánh mắt có vẻ hơi lúng túng rồi nói.

-Tôi sẽ không bỏ trốn, các anh cứ yên tâm _Cô nhẫn nại tiếp tục nói cô chính là không dám bỏ trốn nữa

-Vậy được, chúng tôi sẽ ở ngoài này _hai người lại nhìn nhau rồi gật đầu thuận ý

Bây giờ cô mới yên tâm mà đi vào nhà cô sợ sẽ không biết giải thích với dì Diệp thế nào

-Điểm Điểm, cháu về rồi sao? _vừa mới tới cửa lão bà bên nhà đã lên tiếng chào hỏi

-Vâng, bà dạo này khỏe chứ ạ? _cô cười tươi nhìn lão bà, mặc dù đã già nhưng lão bà vẫn rất khỏe có thể đi đứng chỉ là hơi khó khăn

-Ta khỏe, con thế nào? Tổ Diệp khỏe chứ? _Lão bà cười trả lời

-Sao ạ? Chẳng phải dì Diệp ở đây sao ạ? _cô hơi nhúm mày nhìn lão bà

-Con không biết gì sao? Tổ Diệp hai ngày trước đột nhiên ngất xỉu, mọi người đưa vào bệnh viện bác sĩ bảo cô ấy bị nhồi máu cơ tim, ta có nói sẽ gọi cho con nhưng Tổ Diệp nói đã gọi rồi bảo mọi người về, vậy là Tổ Diệp không gọi cho con? _Lão bà thuật lại toàn bộ ánh mắt lo lắng nhìn cô

-Dạ không, mọi người đưa dì ấy đến bệnh viện nào ạ? _cô lắc đầu lo lắng

-Bệnh viện Nhân Ái

-Vậy con xin tạm biệt con đi trước, người giữ gìn sức khỏe _Cô gấp rút chạy đi cũng không quên nhắc bà giữ gìn sức khỏe

Lão bà không nói chỉ mỉm cười gật đầu đưa tay vẫy vẫy biểu ý chào. Bà rất thương cô gái nhỏ này

-làm phiền hai anh đưa tôi tới bệnh viện Nhân Ái _cô vừa nói vừa mở cửa lên xe

-nhưng ông chủ bảo..... (Tôi cần đến bệnh viện Nhân Ái, Nhạc Từ Lôi cứ để tôi nói chuyện) _hai người vệ sĩ ấp úng nói chưa tròn lời cô đã mất kiên nhẫn cướp lời

Hai người vệ sĩ đã nhận được câu nói liền lập khởi động xe chạy đi

Vừa đến bệnh viện xe chỉ mới dừng hẳn cô đã như bay chạy vào

-cho hỏi bệnh nhân Tổ Diệp ở phòng nào? _cô mở hời đăm đăm hỏi, bây giờ có ai biết cô đang lo sợ đến đâu

-Bệnh nhân ở phòng 4.02* _cô y tá chỉ dẫn

4.02*: tầng 4 phòng 02

-Ông chủ Diệp tiểu thư vừa vào bệnh viện Nhân Ái _một trong hai người vệ sĩ gọi cho Nhạc Từ Lôi

Nhạc Từ Lôi đang làm việc lập tức nhúm mày hỏi:cô ấy bị thương?

-không, cô ấy không bị thương

-các người canh chừng cô ấy tôi đến ngay

_bỏ điện thoại vào túi tay vợ lấy áo vét trên ghế đôi chân dài sải bước đến bệnh viện

-Bác sĩ tôi bị có nặng lắm không? _Tổ Diệp trên giường bệnh khuôn mặt xanh xao hỏi bà không lo cho bà bà là đang lo cho cô

-bà bị nhồi máu cơ tim do không phát hiện sớm làm ảnh hưởng đến nhiều bộ phận cơ thể tôi e bà chỉ sống nhiều nhất là sáu tháng _bác sĩ vừa nhìn bản

báo cáo vừa nói

"nhiều nhất là sáu tháng " 5 từ này cứ lặp đi lặp lại trong đầu bà cứ lo suy nghĩ bà không biết cô đã đứng ở ngoài nghe hết tất cả

-Dì Diệp? _cô đi vào

-Điểm Điểm, con.....? _Tổ Diệp bất ngờ cô có nghe hết chưa

-Dì con nghe cả rồi _cô roi lệ nhìn bà

-Ai cũng phải chết chỉ là sớm hay muộn, ta chỉ tiếc không thể nhìn con lấy chồng không thể tiếp tục lo cho con _Tổ Diệp đau lòng nhìn cô

-Không sao, di sẽ không sao đâu mà _cô vừa khóc vừa nói

-Diệp Song Điểm? _Nhạc Từ Lôi kiêu ngạo bước vào lạnh nhạt thốt lên tên cô, hần nghe cô vào bệnh viện rất sợ có bị sao, rất sợ cô lại bỏ hần đi, không biết lý do chỉ là hần thấy rất sợ, nhìn thấy cô an toàn hần mới có thể thả lỏng tâm trạng

-Nhạc Từ Lôi? _giọng nói đầy ngạc nhiên vang không phải của cô mà là của Tổ Diệp

-bà biết tôi _Nhạc Từ Lôi nhú mày nhìn bà

-Điểm Điểm, cậu ta sao lại tìm con _không trả lời Nhạc Từ Lôi Tổ Diệp đầy ngạc nhiên hỏi cô

-Dì Diệp, anh ta..... Anh ta là sếp của con _cô sợ hãi ấp úng nói

-Tôi là..... _Nhạc Từ Lôi định trả lời lại bất gặp ánh mắt vang xin của cô khiến hần ngừng lại

-anh ta là sếp của con thôi ạ, di nghỉ ngơi con ra ngoài một lát _cô đứng dậy kéo Nhạc Từ Lôi đi cùng

Cô tưởng Tổ Diệp bà không biết cô nói dối sao? Sếp? Có cần ngạc nhiên Khi gặp sếp mình hay không? Bà không sợ Nhạc Từ Lôi bà sợ cô biết chuyện trước kia, bà sợ cô sẽ lại đau lòng

-Song Điểm, được rồi, nói xem em tại sao lại chạy đến đây _Nhạc Từ Lôi đứng lại trầm giọng hỏi

-Tôi đến đây chăm sóc di của tôi không được sao? _cô khó chịu nói,Nhạc Từ Lôi không thể cho cô quyền tự do sao?

-Em quên tôi đã nói sẽ đón em? Bây giờ thì về được chưa?

-Anh có thể cho tôi ở lại chăm sóc di ấy được không? _cô ánh mắt lung linh nhìn hần

-nhưng buổi tối ai sẽ ở với tôi đây? Tôi sẽ nhớ em lắm _Nhạc Từ Lôi cười tà kẻ mặt đến gần mặt cô

-tên..... Biển thái

-chỉ cần em nói sẽ bù đắp cho, tôi, tôi liền cho em ở lại _Nhạc Từ Lôi làm hành động mờ ám đưa môi xuống cổ cô hôn rồi liếm khiến nơi đó đỏ chói còn dính ít nước bọt

-được, tôi sẽ bù đắp cho anh, anh về được chưa? _cô đẩy Nhạc Từ Lôi ra nói đại

-nhớ lời em, tôi về đây

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

-Song Điểm, cậu ta.....là sếp của con thôi sao? _Cô vừa đi vào Tổ Diệp đã cất giọng yếu ớt vội hỏi

-Vâng, anh ta là sếp thôi ạ _Cô chột dạ cúi đầu

-Được rồi, con ở lại với ta nhé? _Tổ Diệp chuyển sang chuyện khác, cô đã không muốn nói bà tất nhiên tôn trọng cô không tiếp tục hỏi

-Vâng, để con đi mua ít gì đó cho di ăn _Cô mỉm cười gật đầu

_____ < _____ < _____ <

Ăn uống xong cũng vừa tối Tổ Diệp vì bệnh mà bị cô bắt đi ngủ sớm bà cũng liền thuận ý cô

Cô thần thờ ngồi kể bên nhìn bà 6 tháng chính là 6 tháng bà sẽ mãi mãi rời xa cô

Đắp chặn lại cho bà cô liền đi ra ngoài, chỉ là không biết cô đi đâu quay lại đã là mấy tiếng sau.

Mở cửa vào liền thấy Nhạc Từ Lôi kiều ngạo ngồi đó còn Tổ Diệp vẫn đang say giấc

-Nhạc Từ Lôi? Sao anh lại ở đây? _Cô ngạc nhiên to mắt nhìn hấn

-Tôi đến tìm em, tôi quả thật nhớ em _Nhạc Từ Lôi đứng dậy tiến lên vài bước vui đầu vào cổ cô ôn nhu nói

-Chúng ta đi ra ngoài hấn nói chuyện _Cô đẩy hấn ra đi ra ngoài, nói thật, cô hơi có cảm giác khi hấn nói nhớ cô

-Nói xem.....em có nhớ tôi không? _Nhạc Từ Lôi cười như không cười hỏi cô

-Tôi.....

-Có hay không?

-có, tôi....có

-Đi theo tôi _Nhạc Từ Lôi kéo cô đi đến chiếc xe Maybach đậu sẵn ngay trước cửa

-Anh đưa tôi đi đâu?? _cô cài dây an toàn cũng không quên hỏi

-Tôi nơi liền biết _Nhạc Từ Lôi bí mật nói

Cô cũng nghe lời không hỏi nữa cô chỉ cảm thấy một nỗi bất an

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Nhạc Từ Lôi đưa cô đến một ngôi nhà hoang, không sai chính là nhà hoang

Hấn lý do gì đưa cô đến đây?.

-Nhạc Từ Lôi, anh đưa tôi đi đâu vậy? _giải đáp thắc mắc thì chỉ có cách hỏi hấn thôi

-Từ từ có một bất ngờ chờ em _Nhạc Từ Lôi đáp cười như không cười đi trước cô nói bước đi theo sau lưng.

-Nhạc Từ Lôi, cậu đến trễ, hấn ta vẫn chưa khai gì cả _Hàn Thạc Nghiên nhìn thấy Nhạc Từ Lôi liền lên tiếng.

Kế bên Hàn Thạc Nghiên còn có Trần Tô Kỳ và một người bị đánh đang ngất xỉu

-Không cần hấn nữa giết đi, tôi đã tìm được kẻ gián điệp _Nhạc Từ Lôi tàn nhẫn nói một tay kéo cô đẩy về phía trước cũng may cô có thể trụ vững mà đứng không bị ngã

-Nhạc Từ Lôi, Anh.....

-Diệp Song Diễm, lừa gạt tôi vui không? _Nhạc Từ Lôi nói trong hấn giờ chỉ có tràn ngập tức giận

-Lôi, chuyện này là sao? _Hàn Thạc Nghiên nhìn hấn hỏi, hai người này là đang diễn kịch sao?

-Chúng ta đều bị cô ta lừa, để tôi nói cho các cậu nghe cô ta là Jenifer _Nhạc Từ Lôi không nhanh không chậm nói

-Jenifer của tổ chức Hoàng Kim? _Hàn Thạc Nghiên cùng Trần Tô Kỳ cùng lên tiếng, trong thế giới ngầm ai lại không biết Jenifer của tổ chức Hoàng Kim? Cô ta là sát thủ số 1 của tổ chức đã làm hơn trăm vụ giết người, mới nổi 1 năm gần đây, mặc dù chỉ 1 năm nhưng Jenifer lại khiến người nghe đến

tên cô ta phải khiếp sợ

-Không hổ danh lão đại của Từ Thần _Cô nở nụ cười quyến rũ nhìn cả ba người-phát hiện cũng thật nhanh _Cô hiện giờ thật khác không giống với cô gái Diệp Song Diễm ngày thường

-Tôi phải cảm ơn cô vì đã sơ suất tôi mới có cơ hội để phát hiện _Nhạc Từ Lôi cũng không vừa bình tĩnh nhìn cô đáp

-Cô có muốn nói biết làm sao tôi phát hiện không? Chính là lúc cô rời khỏi bệnh viện tôi liền sợ cô gặp gì đó nên đi theo cô không ngờ tôi lại phát hiện được bí mật như vậy

-Anh biết thì sao? Tôi chính là nhận nhiệm vụ giết chết anh hôm nay anh đừng mong sẽ thoát _Cô thu lại nụ cười giọng nói lạnh nhạt vang lên nhanh như cắt cô rút súng ngay hông mà nhắm thẳng ngay Nhạc Từ Lôi chuẩn bị bóp cò lại bị lời nói của hắn làm khựng lại

-Cô muốn Tổ Diệp chết nhanh như vậy sao?

-Tên bỉ ổi_tay cầm súng của cô run run Tổ Diệp là điểm yếu duy nhất hiện tại của cô

-Sao? Không bóp cò được sao? _Nhạc Từ Lôi đùa cợt hắn chính là muốn cô phải quy thuận hắn

-hừ, tôi đã vào tay các người muốn làm gì thì làm đi _Cô ném khẩu súng xuống, cô biết khẩu súng không có đạn

-bọn tôi sẽ không giết cô chỉ cần cô nói toàn bộ về tổ chức Hoàng Kim _Nhạc Từ Lôi lạnh nhạt nói

-Xin lỗi làm anh thất vọng rồi _Cô mạnh miệng nói muốn cô phản bội? cô không làm được.

-hai người về trước đi _Nhạc Từ Lôi hất mặt ý bảo Hàn Thạc Nghiên cùng Trần Tô Kỳ đi về

-Còn hai chúng ta thôi _Cô lên tiếng

-Diệp Song Diễm, em làm tôi thất vọng _Nhạc Từ Lôi hạ giọng bước lại gần cô

-Tôi... _Vừa lên tiếng Nhạc Từ Lôi đã đánh cô ngất xỉu

-Nhạc Từ Lôi, anh thả tôi ra _Cô vừa đập cửa vừa la hét

-Em yên cho tôi, muốn la hét chúng ta còn nhiều thời gian để la hét _Nhạc Từ Lôi đẩy cửa đi vào lạnh giọng nói

-Anh phải thả tôi ra _Cô vừa thấy hắn đã nhào lại nắm cổ áo hắn nghiêng răng nói

-tôi cũng nói chỉ cần em nói ra toàn bộ về tổ chức Hoàng Kim tôi liền thả em ra _Nhạc Từ Lôi nhẹ nhàng kéo tay cô ra đi lại ghé từ tốn ngồi xuống

-Anh biết tôi không thể _Cô mệt mỏi ngồi bệt xuống nền nhà cô cũng rất muốn rời tổ chức nhưng không phải bằng cách này tổ chức có ơn lớn với cô, cô không thể

-Lại đây _Nhạc Từ Lôi ngoắc tay, cô nhìn hắn rồi cũng bước lại, vừa bước lại đã bị hắn kéo xuống ngồi lên đùi

-Nếu không thể thì ngoan ngoãn làm phụ nữ bên cạnh tôi _Hắn kề sát vành tay cô nói

-Anh muốn một người luôn muốn giết anh ở bên cạnh? Anh không sợ sao? _cô nhỏ giọng hỏi

-Tại sao lại muốn giết tôi _Nhạc Từ Lôi hỏi hắn chính là muốn biết tổ chức Từ Thần và Hoàng Kim không hề có thù cả hai là nước sông không phạm nước giếng, vậy tại sao?

-Vì giết anh tôi sẽ được tự do

-Tôi không cho em tự do sao?

-Anh không hiểu _Cô dựa hắn vào ngực hắn mệt mỏi nhắm mắt, hắn cũng ngồi yên cho cô dựa vào.

-Ng Sloan, ngủ đi,mọi chuyện để tôi lo _Nhạc Từ Lôi ôn nhu vuốt mái tóc dài của cô nói

Trước khi ngủ cô còn nghe hắn nói thầm " Tôi sẽ trả tự do cho em"

-Sáng bằng tổ chức Hoàng Kim đi _Nhạc Từ Lôi lạnh lùng nói, muốn giết hắn? Vậy thì đừng trách hắn đây vô tình.

-Vậy còn Jenifer? _Hàn Thạc Nghiên nghiêm túc hỏi

-Jennifer không còn nữa, hãy nhớ _Nhạc Từ Lôi dời ánh mắt đến giường nơi cô đang ngủ

-Nhạc Từ Lôi, anh làm gì vậy?

-gọi tôi là Lôi _Nhạc Từ Lôi thấy cô tỉnh liền đi đến

-Nhạc..... Lôi, bây giờ là mấy giờ rồi?

-Ngủ tiếp đi, mới hơn nửa đêm _Nhạc Từ Lôi nằm xuống thuận tay kéo theo cô cùng nằm, một tay ôm ngang eo mặt vui vào hóm cô cô nhắm mắt. Cô có thể cảm nhận được hơi thở nóng ấm của hân a~

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Sáng hôm sau trên các mặt báo truyền đưa nhau tin tổ chức Hoàng Kim trong một đêm sụp đổ, ngoài mặt họ không biết thế lực nào lại mạnh như vậy nhưng trong lòng ai ai cũng khẳng định chỉ có Tử Thần mới có thể làm, nhưng lại không biết vì lý do gì?

-Nhạc Từ Lôi, anh dám, anh dám sát hại cả tổ chức của tôi _mắt nhìn từng chữ cô chính là đang phẫn nộ, một mạch chạy đi hỏi Nhạc Từ Lôi.

-Tiểu thư, cô bình tĩnh ông chủ đã đến tập đoàn _Cô người hầu thấy cô tức giận đi tìm hân liền chạy đến ngăn cản

-Chuẩn bị xe, tôi muốn đến tập đoàn _Cô không để tâm cô người hầu trong đầu cô bây giờ chỉ nghĩ đến chuyện vừa rồi

15" sau xe liền dừng ở trước cửa của tập đoàn, đi vào liền chạy đến thang máy dành cho chủ tịch mặc các bảo vệ ngăn cản liền bị cô đánh ngã.

-Chủ tịch, cô Diệp đang đi lên đây _Trần Tô Kỳ kể bên cúi đầu nói

-Để cô ấy lên _Nhạc Từ Lôi một mồm nói, hân đang khó chịu khi bà ta tức mẹ của hân gọi về ăn cơm, hân chính là không muốn thấy bà chỉ là ngày hôm nay là ngày giỗ của ba hân

-Nhạc Từ Lôi, sao anh dám? _Cô đẩy cửa hùng hổ đi vào

-Thư ký Trần cậu ra ngoài đi _Nhạc Từ Lôi nói

Trần Tô Kỳ liền biết điều mà lui bước ra ngoài

-Em là đang âm ỉ cái gì? _Nhạc Từ Lôi lạnh lùng hỏi

-Anh hỏi tôi âm ỉ cái gì? Chẳng phải tại anh sao? Sao anh dám sang bằng cả tổ chức của tôi? _Cô nhếch môi lạnh lẽo nói

-tôi trả tự do cho em? _Nhạc Từ Lôi ánh mắt khó hiểu nhìn cô, chẳng phải cô muốn tự do sao?

-Tôi không muốn tự do bằng cách này, anh không thể hiểu tổ chức có ơn với tôi thế nào? _Cô tức giận nói, hân muốn cô tự do thế này sao? Cho dù tổ chức mất cô cũng cảm thấy mình bị giam cầm khi bên hân?

-Có ơn? Tôi đã điều tra lúc em bị tai nạn chính là người của họ dàn xếp, xong, lại đi giúp đỡ em khiến em làm việc giúp họ, em nói, họ một mặt làm người xấu một mặt làm người tốt? _Nhạc Từ Lôi lạnh lẽo nhả ra từng chữ như đá vào cô

-Anh đừng gạt tôi _Cô mím môi nói, tổ chức lại đi lừa gạt cô? Là do cô quá ngốc?

-Tôi không hề lừa gạt ai cả? Nếu không em tự đi điều tra _Nhạc Từ Lôi nhướng mày nói

-Không cần _Cô biết Nhạc Từ Lôi nói thật, hân sẽ không lừa gạt cô đúng không?

-Tốt, ngoan ngoãn làm cô gái nhỏ Diệp Song Điểm đi, từ nay em không còn là Jennifer _Nhạc Từ Lôi gạt đầu hài lòng

-Anh nghĩ tôi tự do sao? Ở bên anh chẳng khác nào bị cầm tù? _cô hơi nhỏ giọng nói

-Tôi cầm tù em sao? Tôi là giữ em bên cạnh tránh nam nhân khác dòm ngó đến người của tôi _Nhạc Từ Lôi cười nhạt nói, hân không thích kẻ khác nhìn cô nên chỉ có thể để cô ở nhà ít tiếp xúc với bên ngoài

-Hợp đồng giữa hai ta sẽ nhanh chóng kết thúc lúc đó tôi sẽ rời xa anh

-Em là muốn rời xa tôi như vậy sao? _Nghe cô nói tất nhiên hấn kiềm nén tức giận đi đến chỗ cô

-tùy anh nghĩ, tôi về đây _Cô lùi lại một bước nói rồi quay gót chân đẩy cửa đi ra ngoài

Lại nói Nhạc Từ Lôi nhanh tay kéo cô trở lại cơ thể lại thuận theo hành động của hấn mà ngã vào khuôn ngực rắn chắc, mùi hương nam tính xộc vào mũi cô phải công nhận mùi hương của hấn khác với những nam nhân khác, hấn có mùi hương đặc trưng cho riêng mình

-Nếu em còn không đứng thẳng, tôi sẽ nghĩ em đang quyến rũ tôi _Nhạc Từ Lôi cong môi nói, hình như mèo nhỏ thích hấn rồi sao?

Nếu cô mà biết suy nghĩ này của hấn chắc có lẽ là sẽ đập đầu vào tường mất?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

-Quyến rũ gì chứ? Ăn nói hàm hồ _Cô đỏ mặt đẩy hấn ra lấp bắp nói

-Ở lại đây đi lát nữa đi về nhà tôi _Nhạc Từ Lôi kéo cô ngồi xuống ghế tự mình đi lại bàn làm việc, lại thấy cô nhìn mình khó hiểu

-Có chuyện gì? _Nhạc Từ Lôi cất giọng

-Tôi muốn đi làm _Cô quả là chán cảnh ăn không ngồi rồi,cô có bằng thiết kế thời trang mà, cô không muốn bị lãng phí.

-Tôi không nuôi nổi em sao? _Nhạc Từ Lôi bất bình lên tiếng, hấn có thể lo cho cô đến cả đời mà

-Ý tôi không phải vậy..... Tôi chỉ thấy cứ ăn rồi ngủ tôi sẽ thành heo mất nên cầu anh cho tôi đi làm, thế nào? _Cô thuần thục nói ra từng chữ, lại nhìn thấy Nhạc Từ Lôi ánh mắt đậm chiều

-Hoặc là làm thư ký hoặc là ở nhà _Một hồi, Nhạc Từ Lôi mới nhả ra lời

-Vậy thôi, tôi ở nhà _Ở nhà còn có thể tự do hơn khi làm thư ký cho hấn

-tùy em, giờ thì đi theo tôi _Nhạc Từ Lôi nhếch mép tay cầm lấy áo khoác tay, nắm lấy tay cô kéo đi

15" sau lại thấy xe dừng tại một ngôi biệt thự xa lạ

-Chẳng phải nói về nhà sao? _cô kinh ngạc hỏi

-Ừm, đây là nhà tôi _Nhạc Từ Lôi trả lời mở cửa xe cho cô xuống, cả hai cùng bước vào quán gia cùng người hầu thấy hấn liền cung kính chào một tiếng thiếu gia.

Hấn không trả lời lạnh nhạt kéo cô đi, quán gia cũng đã quen với việc thiếu gia lạnh nhạt như vậy cũng không nói gì chỉ hơi bất ngờ khi bên cạnh hấn lại có một cô gái..... Đây là bạn gái sao?

-Con về rồi _ Hồng Như lên tiếng lại đầy kinh ngạc khi thấy cô tay trong tay với hấn

-Ừm _Nhạc Từ Lôi lạnh lùng kéo ghế cho cô mình cũng tự ngồi xuống vị trí ở giữa kế bên cô.

-Cháu chào bác _Cô hơi cúi đầu chào Hồng Như, nhìn hai mẹ con này hình như không hòa thuận cho lắm

-Chào cháu _Hồng Như vui vẻ mỉm cười hiếm khi con trai bà đưa nữ nhân về nhà bà tất yếu vui mừng.

-Anh hai anh về rồi _Từ trên lầu giọng nói của nam nhân vang lên

-Tôi từ khi nào là anh hai của cậu? _Nhạc Từ Lôi khinh thường nói, hấn không có em trai

-Anh đừng như vậy chứ, hôm nay là ngày giỗ của dương _Tô Nguyên Mạc cười là chả nói

-Con không cần chào nó làm gì? _Tô Nguyên Nhẫn lên tiếng khó chịu, từ khi ông vào nhà này thẳng thớm Nhạc Từ Lôi luôn khó chịu với ông

-Ông cũng có quyền lên tiếng sao? Cần thận tôi tổng cổ cả ba người ra ngoài _Nhạc Từ Lôi nhú mày đẹp nói

-woa, ai đây? _Tô Nguyên Mạc vừa thấy cô liền đưa tay định chạm vào lại bị Nhạc Từ Lôi giữ tay lại, cất giọng-đừng chạm vào người của tôi

-Anh hai đây là bạn gái anh sao? Cũng thật xinh đẹp _Tô Nguyên Mạc nói giọng đùa giỡn kéo ghế ngồi bên cạnh Tô Nguyên Nhẫn

-Chào cậu _Cô hơi cười chào

-Cô ta là ai? _Tô Nguyên Nhẫn giọng đầy chán ghét hỏi, ông đã ghét Nhạc Từ Lôi đương nhiên người của hắn ông cũng không ưa

-Cô ấy là bạn gái tôi, liệu mà cư xử cho tốt chúng tôi sẽ ở đây vài ngày _Nhạc Từ Lôi lạnh nhạt cảnh cáo

-Được rồi, hôm nay là ngày giỗ của ba con con cũng đừng cáu gắt như vậy _Hồng Như lên tiếng hòa giải

Ngồi ở bàn ăn quả thực khiến người ta khó chịu, cả nhà ai ai cũng căng thẳng,lại nói Tô Nguyên Mạc cứ nhìn cô chằm chằm

-Lôi, tôi no rồi _Cô nhìn hắn xoa xoa cái bụng căng tròn

-Ừm tôi đưa em lên phòng _Nhạc Từ Lôi bỏ đĩa cùng cô lên phòng, lại quay lại nói với Hồng Như:- chuẩn bị hộ tôi vài bộ đồ cho cô ấy

-Nhạc Từ Lôi, sao chúng ta lại ở lại đây vậy _Cô khó hiểu hỏi hắn

-tôi muốn cho em quen ở đây, nếu tôi không ở nhà em có thể đến đây sống

-Anh với mẹ anh hình như không hòa thuận lắm

-Ừm _Nhạc Từ Lôi lạnh nhạt ừm một tiếng liền đi vào phòng tắm

.ta đã trở lại và ăn hại hơn xưa

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Cô cũng không hỏi gì nữa đảo mắt nhìn xung quanh căn phòng, ngáp một hơi rồi dài trèo lên giường đắp chăn yên lặng ngủ. Khi Nhạc Từ Lôi ra thì cô đã ngủ say, hắn nhanh nhẹn mặc quần áo xong đi xuống lầu, hiếm khi cô ngủ ngon vậy thì để cho cô ngủ đi hắn không làm phiền

-Anh hai, bạn gái của anh cũng thật đẹp, khi nào bỏ anh nhường cho em nhé _Tô Nguyên Mạc thấy Nhạc Từ Lôi đi xuống liền quay đầu nhìn nói giọng đùa cợt, lại thấy ánh mắt Nhạc Từ Lôi tràn đầy sát khí nói:- Cậu cũng xứng mơ tưởng đến nữ nhân của tôi?

-Anh hai, chúng ta là anh em mà cũng nên chia nhau chứ _Tô Nguyên Mạc không biết thức thời nói tiếp

Liền bị Nhạc Từ Lôi hung hăng đánh một cái vào khuôn mặt hiện lên một mảng hồng có thể biết cái đánh này dùng lực mạnh cỡ nào.

-Anh..... Anh dám _Tay vuốt xoa chỗ đau Tô Nguyên Mạc vẫn mạnh miệng nói

-Hừ, tôi có gì mà không dám _Nhạc Từ Lôi hừ lạnh

-Tôi liền đánh trả anh _Tô Nguyên Mạc vừa nói xong liền bất chấp hướng Nhạc Từ Lôi đánh tới, bất ngờ không thể né kịp trên khuôn mặt anh tuần liền xuất hiện dấu bầm

-Cậu cũng lớn gan lắm _Nhạc Từ Lôi khinh thường nói trên khuôn mặt không biểu hiện cảm giác đau đớn nào

-Hai người là đang làm gì? _Hồng Như cùng Tô Nguyên Nhẫn đi ra liền thấy một màn như vậy không khỏi tức giận

-Hỏi thằng con trai của bà _Nhạc Từ Lôi tức giận thả người xuống ghế nói

-Mẹ là anh ta đánh con trước _Tô Nguyên Mạc chỉ vào hắn tố cáo

-Cậu sao lại tàn nhẫn như vậy _Tô Nguyên Nhẫn thấy con trai mình bị đánh không khỏi đau xót

-Tôi không rảnh đôi co với các người _Nhạc Từ Lôi lạnh nhạt đứng dậy ánh mắt đầy tàn nhẫn nhìn Tô Nguyên Nhân:- Cậu hãy thu hồi ý nghĩ với người của tôi nếu không..... Nếu không tôi sẽ khiến cậu không sống yên đâu

Nói rồi kiêu ngạo đi lên

-Nguyên Mạc, con là làm gì? _Hồng Như nhú mày nhìn Tô Nguyên Mạc chất vấn

-con chỉ nói đùa về bạn gái anh ấy liền bị đánh như vậy _Tô Nguyên Mạc ngồi xuống ghế xoa xoa chỗ đau

-Con đùa với ai cũng được nhưng tuyệt nhiên không được đùa với Từ Lôi lại càng không nên đùa với người của nó _Hồng Như cảnh cáo nói

-Cũng chỉ là một nữ nhân liền đánh em mình _Tô Nguyên Nhân căm ghét nói

-Các người đều biết tính cách của Từ Lôi _Hồng Như lạnh nhạt nói rồi lắc đầu đi vào phòng

-Em tỉnh rồi? _Mở cửa liền thấy cô ngồi trên giường thất thần gì đó

-Ừm anh bị sao vậy? _Cô hơi lo lắng khi thấy chỗ bị bầm của hắn

-tôi bị chó đánh _Nhạc Từ Lôi lạnh nhạt nói hướng giường ngồi xuống

-hộp thuốc ở đâu để tôi thoa thuốc cho anh

-Ở tủ đằng kia _Cô nhanh nhẹn đi lấy

Hắn ngồi trên giường còn cô do chiều cao có hạn nên phải quỳ gối trên giường mới có thể thoa thuốc cho hắn

Cô tỉ mỉ làm vừa vặn thấy Nhạc Từ Lôi nhìn mình bằng ánh mắt thâm tình

-xong rồi _đẩy lại hộp thuốc đem đi cất lại không biết làm gì với bầu không khí này

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

-lại đây _Ngoắc tay bảo ý cô đi lại

-Nhạc Từ Lôi,... Anh... Có thể... Dịu dàng với tôi không _Cô nghe lời đi đến trong giọng nói là cầu xin

Hắn rất không dịu dàng với cô sao? Nếu đã vậy hắn liền trêu chọc cô một chút, hôm nay hắn chỉ muốn ngủ một giấc với cô

Hắn không trả lời cô leo lên giường dựa lưng vào thành giường

Cô thờ dài cời từng cúc áo ra nhìn khuôn mặt lạnh tanh của hắn có phải là đang tức giận với cô không? Sao cô có thể đòi hỏi hắn dịu dàng với mình chứ?

Cởi đến cúc áo thứ ba chưa xong đã bị hắn kéo xuống giường ôm vào lòng tay lần mò vào trong áo cô

Hắn không thể đợi cô cởi áo xong sao? Gấp gáp gì thế?

Tay hắn vuốt ve bầu ngực xoa xoa nắn nắn lại luồn ra sau cời khuyên áo của cô ra ném xuống sàn nhà, lại đưa đến những cúc áo đã gỡ cài lại rồi ôm cô vào lòng.

Hắn hôm nay sao vậy?

-Anh.... _Cô hơi ngây ngô hỏi chỉ nhận được hai từ "ngủ đi"

Ngoan ngoãn mà nhắm mắt ngủ tay bắt giắc ôm lấy eo hắn vùi mặt vào khuôn ngực hắn, người nào đó chỉ cong môi mỉm cười

Sáng dậy, bên cạnh đã trống không cô biết hắn đi làm rồi, mặc bộ váy trắng lên người đi xuống phòng khách liền thấy hai người đàn ông ngồi đó trò chuyện cùng nhau theo cô nhớ hình như là Tô Nguyên Nhân cùng Tô Nguyên Mạc

-Cháu chào bác _Đi xuống theo lệ chào nhau một cái liền đi vào phòng bếp

-Đến đây sống mà không biết giờ giấc tưởng mình là chủ nhân đây sao? _Tô Nguyên Nhẫn khó chịu lên tiếng

-Ba à, người ta là khách không nên cư xử vậy a _Tô Nguyên Mạc đùa cợt bước đến bên cô như thân mật khoác tay lên eo cô kéo cô sát vào người mình, nhếch nhếch môi muốn đùa giỡn cô? Cậu ta chết chắc

Tay trái thực mạnh vào bụng hấn xoay người tay phải vặn ngược tay hấn hoàn toàn chế ngự hấn trong tay

-Á.... Đau.... Mau buông tôi ra _Tô Nguyên Mạc đau đớn kêu lên tay hấn hình như sắp gãy rồi.

-Con đàn bà này buông con tao ra _Tô Nguyên Nhẫn căm ghét nhìn cô đang nhếch môi cười như không nghe thấy lời ông nói

-Hừ, đùa giỡn tôi... Tôi liền chơi đùa cậu _Nói từng chữ tay cô càng dùng lực

-Buông..... Ba... Mẹ... Cứu con _Tô Nguyên Mạc càng ngày càng đau cô lại càng dồn sức

-Con khốn... Buông con tao ra _Tô Nguyên Nhẫn chạy đến đẩy cô ra xa xót xa xem xét cánh tay hấn

-Hừ, tốt nhất tránh xa tôi ra _Thốt ra lời lạnh lẽo đi vào bếp tìm đồ ăn

-Bác gái? _Cô hơi ngạc nhiên khi thấy Hồng Như bà chắc không phải nghe thấy hết rồi chứ?

-không sao ta không trách con, Nguyên Mạc tính cách nó như vậy ta cũng rất khó xử _Hồng Như như biết cô nghĩ gì liền lên tiếng nói, cứ xem bà thiên vị đi vì cô là người may ra có thể giúp bà gần gũi hơn với Nhạc Từ Lôi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

-Nguyên Mạc, cô gái này là ai _Hồng Như nhíu mày lên tiếng nhìn cô gái trước mắt quả thật không ra thể thống gì ăn mặc chỗ cần phải che thì không che chỗ không cần che cũng khoe ra hết, bà là người phụ nữ theo truyền thống không thể chấp nhận loại người này vào nhà, cô ta đúng thật không bằng cô gái đã định là con dâu nhà

-Cháu chào bác, cháu là Vi Thủy Nhân bạn gái của Nguyên Mạc _Vi Thủy Nhân bộ mặt giả vờ tươi cười chào hỏi bà

-Con lại đem loại gái này về nhà? _Bà không liếc mắt đến cô ta khiến cô ta bực tức kéo kéo tay Tô Nguyên Mạc

-Mẹ cô ấy là bạn gái của con mà _Tô Nguyên Mạc khó chịu nói

-Hừ, lại đem loại gái này về làm ô uế cả nhà _Bà hừ lạnh tỏ vẻ chán ghét liếc mắt thấy cô liền bày ra bộ mặt vui vẻ, trong lòng bà từ lâu đã chỉ định sẽ nhận cô là con dâu

-Điểm Điểm, thế nào? Sao lại xuống đây rồi _Bà vui vẻ kéo cô ngồi xuống hỏi

-Cháu muốn xuống để đi dạo ạ _cô cười cười đáp, khi xuống đây cô cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng cùng ánh mắt căm ghét nhìn mình

-À vậy sao? Có muốn ta cùng với cháu đi không? _Bà vui vẻ đề nghị cô gái dịu dàng như vậy ngoan hiền như vậy bảo sao đứa con trai của bà không sa ngã trước cô chứ

-Bác gái, cô ấy là ai vậy ạ? _Vi Thủy Nhân liếc mắt căm ghét nói bà ta lại vui vẻ với cô ta còn cô lại thủy chung một ánh mắt chán ghét

-Song Điểm là con dâu ta được chưa? _bà lạnh nhạt trả lời

-bác... _Cô ngạc nhiên lên tiếng

-Không cần kích động ta rất thuận mắt cháu liền muốn đem cháu nhanh chóng trở thành con dâu ta _Bà tươi cười vỗ mu bàn tay cô nói càng khiến cho Vi Thủy Nhân ghen tị

Cô cười gật đầu không nói, con dâu sao? Hấn đã yêu thích gì cô mà cười sinh hấn chỉ xem cô là công cụ ấm giường thì đúng hơn

-Chẳng phải cháu nói muốn đi dạo sao, ta đi cùng cháu ở lại thấy loại người dơ bẩn liền cảm thấy mình cũng dơ bẩn không kém

Đội hai người đi khuất Vi Thủy Nhân quay qua Tô Nguyên Mạc bày ra vẻ mặt nũng nịu nói:- Anh sắp lấy vợ sao? Có phải liền bỏ người ta không?

-Không có, là anh trai của anh_Tô Nguyên Mạc nói, hấn rất ghen tị với Nhạc Từ Lôi có quyền lực có bạn gái đẹp tại sao hấn lại không có? Hấn muốn có tất cả mọi thứ của Nhạc Từ Lôi

Vi Thủy Nhân cười cười nhưng trong lòng đang ganh ghét khi cô có được Nhạc Từ Lôi, cô ta biết rất nhiều về Nhạc Từ Lôi đã nhiều lần tiếp cận đều thất bại nên cô ta mới đánh hướng sang Tô Nguyên Mạc này

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

-Bác gái, đây là hoa bác trồng sao? _Cô vui vẻ ngồi xuống nhìn khóm hoa mẫu đơn nở rộ

-Cháu thích hoa mẫu đơn sao? _Bà ngạc nhiên hỏi sở dĩ bà cũng thích loài hoa này xem ra bà ngày càng thích đứa con dâu này rồi

-Đúng ạ_Cô vui vẻ cười nói cánh tay nhẹ nhàng lướt qua cánh hoa

-Nếu đã vậy mỗi ngày ra đây cùng ta chăm sóc chúng nhé _Bà vui vẻ nhìn cô

-Được sao ạ? Cháu rất vui _Cô đứng lên trên khuôn mặt lộ vẻ vui mừng

-Ừm _Bà cười gật đầu

-Chào cô _Vi Thủy Nhân bộ dạng là lướt đi vào bếp

-Chào _Cô không nhìn cô ta tiếp tục việc nấu ăn của mình

-Ra dáng sao? _Vi Thủy Nhân xem cô đang xem thường mình hấn giọng châm chọc

Cô vẫn không trả lời mang những món đã nấu ra bàn khiến cô ta muốn tức điên

-Tôi muốn xem cô thanh cao được bao lâu, hừ _Vi Thủy Nhân hừ lạnh rồi đi ra chỗ Tô Nguyên Mạc

-Mời hai bác vào ăn cơm ạ _Cô vui vẻ gọi, mọi người cùng đi vào Vi Thủy Nhân cũng đi theo

-A Lôi không về sao Điểm Điểm _Hồng Như nhìn xung quanh nhin không được hỏi

-Vâng_Cô bới cơm cho mọi người thuận miệng trả lời

-Hay là bị thất sủng rồi _Vi Thủy Nhân châm biếm nói

-Cô không nói không ai nói cô cảm _Hồng Như liếc mắt nhìn Vi Thủy Nhân khiến cô ta cụp mắt xuống

-Điểm Điểm, em làm gì đấy? _Nhạc Từ Lôi từ ngoài đi vào những lời Vi Thủy Nhân nói hấn đều nghe hết, hấn muốn xem ai lại có gan đó.

-Nhạc Từ Lôi, anh về rồi mau cùng ăn luôn đi __Cô thấy hấn liền nói

-Ừm _Nhạc Từ Lôi ừm một tiếng ngồi vào bàn ăn ánh mắt lạnh nhạt liếc qua Vi Thủy Nhân, Tô Nguyên Mạc lại dám đem loại người này vào nhà hấn?

-Hôm nay ai nấu những món này vậy? _Tô Nguyên Nhẫn khó chịu hỏi bình thường đều ăn món ăn cao cấp hôm nay lại ăn đạm bạc như này

-Là tôi _Cô lên tiếng

-Cô chỉ biết nấu thế này sao? Đúng là hạn thấp kém _Tô Nguyên Nhẫn biết cô nấu liền buông lời chê bai

-Không ăn thì cút _Nhạc Từ Lôi tức giận lên tiếng ông ta cũng quá lộng hành rồi, Tô Nguyên Nhẫn bị Nhạc Từ Lôi quát mắt mặt liền đứng lên rồi đi

-Điểm Điểm, đừng để ý ông ấy, nào ăn đi _Hồng Như cười trừ gấp thức ăn cho cô

Tô Nguyên Mạc cùng Vi Thủy Nhân nhìn một màn trước mặt cũng tự nhiên rồi đi

-Không sao bác cũng ăn đi _Cô cười cười nói

-A Lôi con cũng ăn đi _Hồng Như cười nhìn Nhạc Từ Lôi nói

-Ừm _Nhạc Từ Lôi ừm một tiếng bắt đầu ăn

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

-Nhạc Từ Lôi, tôi muốn đi thăm đi Diệp vào ngày mai? _Cô vừa sấy tóc vừa nói

Hắn không trả lời dứt lấy mấy sấy tay luồn vào trong tóc sấy cho cô:- Lòi tôi nói em quên?

-hả? _Cô ngó người hắn nói gì nhỉ?

-Gọi tôi là Lôi _Hắn nghiêm giọng nói

-Hả?... À _Cô nhớ ra gật gật đầu

-Vậy... Anh đồng ý chứ? _Cô nhỏ giọng hỏi

-Hừm? Cho tôi ít quyền lợi tôi sẽ suy nghĩ lại _Nhạc Từ Lôi cười mỉ hoặc đưa mặt gần cô

Cô suy nghĩ một hồi liền chủ động chòm người lên hôn vào môi hắn, không lâu chỉ như chuồn chuồn lướt qua

-Được chưa? _Cô ngại ngừng hỏi

-Chưa đủ _Vứt lòi hắn cúi xuống hôn vào đôi môi phẩn hồng lưỡi cạy hàm răng cô ra hút hết mật ngọt trong cô

-um _Cô muốn nói gì đó lại vô tình đưa lưỡi ra người nào đó thấy chủ động hiếm hoi này càng hăng say mà hôn

Tay không ngoan luồn vào áo ngủ xoa nắn nơi đầy đà

-um... đừng... _cô kiều mị rên

-tiểu dâm đảng, mới vậy đã kêu lên _Nhạc Từ Lôi dâm tục nói tay tiếp tục vân vê đỉnh hồng

-Điều tại anh làm hại _Cô nhỏ giọng trách mắng, chẳng phải là hắn làm sao?

-Em là đang làm nũng với tôi? _Hắn vuốt ve khuôn mặt cô

-Tôi mới không có _Cô phủ nhận, lại bị ngón tay, của hắn ngắc mạnh vào ngực

-Á...đau _Cô kêu lên, nơi bị ngắc liền kích thích mà căng cứng

-Em còn biết đau _Hắn nhìn cô trong ánh mắt là tia dỗi hờn, khoan....? Dỗi hờn? Hắn cư nhiên lại như vậy a~

-Anh... _Cô ngạc nhiên

-Hừ, ngủ đi _Hắn hừ lạnh, bỏ đi vào phòng tắm

Cô vô thức mỉm cười hắn lại có lúc như thế

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

-Tôi sẽ tới đón em _Hắn ngồi trong xe miệng nói nhưng mắt vẫn dán vào màn hình máy tính

-Ừm... anh... _Cô ừm một tiếng ngần một chút định hỏi hắn giận gì sao? Nhưng rồi lại thôi

-Có chuyện? _Hắn ngược mắt lên nhìn cô hỏi

-À...không có gì _Cô cười trừ đẩy cửa bước xuống

Vừa bước xuống xe liền chạy đi

Cô nhìn theo chiếc xe, cô đã làm gì để hắn giận sao?

Nhún vai quay bước vào bệnh viện

-Di Điểm Điểm đến thăm đi _Cô vui vẻ đi vào

-Điểm Điểm, đến rồi sao? Con sao mấy ngày nay không thấy? _Bà vui vẻ ngồi dậy nhìn cô

-Áy ya, con là có việc bận _Cô cười cười nói ngồi xuống ghế bên cạnh bà

-Con lừa gạt ai đấy? Ta vừa thấy từ cửa sổ xuống con đi ra khỏi xe hơi với ai mà? Có phải bạn trai? Mấy ngày nay con đều ở với cậu ta? _Bà nhú mi hỏi

-Dạ anh ta không phải bạn trai con là sếp đấy ạ _Cô xua tay nói

-Sếp? Nhạc Từ Lôi?

-Vâng _Cô gật đầu

-Ta muốn con tránh xa cậu ta _Bà nói thẳng tránh việc cô hỏi

-Dì, vì sao? _Cô khó hiểu hỏi

-Con muốn biết?

-Vâng _Cô gật đầu, năm lần bảy lượt bà luôn luôn bảo cô tránh xa hắn, tất nhiên cô muốn biết lý do

-Cậu ta là người nắm đó

-Dạ?

-Cậu ta là con của người mà con bán thân _Bà nhỏ giọng nói, lại sợ cô đau lòng

-Sao? Nhạc Từ Lôi là người đêm đó? _Cô bất ngờ hỏi lại, sự việc này làm cô thật choáng váng

-Đúng vậy, con...? _Bà gật đầu khẳng định, ánh mắt dò xét nhìn cô, chỉ thấy cô thất thần một lúc xong lại nở nụ cười:- Dì à! Nghĩ ngợi ă, con đi một lúc _Cô cười đỡ bà nằm xuống kéo chăn đắp rồi ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

-Trần Tô Kỳ _Cô hô lớn tên Trần thư ký

-Diệp tiểu thư cô tìm tôi _Trần Tô Kỳ vừa nhìn thấy cô liền ngạc nhiên, khi cô đến tập đoàn

-Tôi muốn gặp Nhạc Từ Lôi, nhưng tiếp tân không cho tôi vào _Cô nhìn nữ tiếp tân e ngại nhìn Trần Tô Kỳ và cô

-Đề tôi đưa cô lên gặp chủ tịch _nói rồi quay qua nữ tiếp tân:-Đây là.../không cần /_Vừa định nói đã bị cô cắt ngang trừng mắt

-À.....sau này cô ấy muốn gao chủ tịch cứ cho cô ấy gặp

-Vâng!

-Mời Diệp tiểu thư _Trần Tô Kỳ đưa tay mời cô

-Anh không cần theo tôi đâu _Cô nhìn Trần Tô Kỳ đang ngây ngốc

Đưa tay nhấn nút cửa thang máy kêu "Ting" một cái rồi đóng lại

Con số cứ nhảy như vậy đến khi một lần nữa kêu "Ting" mở ra, cô quả thật không biết hỏi hấn làm sao?

-Nhạc T.. À xin lỗi _Cô hơi đỏ mặt khi thấy cảnh trong phòng, nữ nhân viên cứ ngang nhiên cởi chiếc áo sơ mi qua khỏi vai còn hấn lại lại ngồi đó nhìn nữ nhân thoát y

-Cút ra khỏi đây _Hấn lạnh nhạt lên tiếng

-À tôi đi liền, hai người cứ tiếp tục _Cô riu rít cúi đầu quay gót

-Đứng lại ai bảo em đi, Trưởng phòng Phuong cô cút cho tôi _Hấn không thèm liếc nữ nhân trước mặt đang âm ỉ chỉ để hình bóng cô chiếm trọn ánh mắt

Trưởng phòng Phuong rời đi cũng không quên liếc cô một cái. Liếc tôi làm gì? Cũng có phải tôi có ý đâu?

-Tìm tôi làm gì? _Hấn lên tiếng ánh mắt vẫn thủy chung vào cô

-Tôi...

-Chuyện gì? _Hấn nhíu mày nhìn cô

-Anh...là người đêm đó _Cô hít một hơi rồi sâu hỏi hấn

-Ý gì? _Hấn nhìn cô, vậy là cô đã biết

-Anh là người đêm đó mua tôi, vì sao không nói?

-Qua đây _Hấn ngoắc tay bảo ý cô đến bên hấn

-...

-Qua đây, tôi không nói lần ba _Hấn nhíu mày nhìn nữ nhân đang ngây ngốc trước mặt, sao cô cứ thích để hấn nói lần thứ hai

Chộp nhẹ đôi mắt đi đến bên hấn, vẫn chưa định hình hấn đã kéo cô ngồi xuống đùi hấn, tay mạnh mẽ ôm eo cô siết chặt vào lòng

-Anh...

-Tôi sợ mất em _Hấn vùi mặt vào hõm cổ cô thâm tình nói, câu nói của hấn triệt để khiến cô ngây người, cô có thể xem đây là lời tỏ tình không? Tự cười giễu, mày bị ngốc à....sao anh ta có thể chứ?

-Tôi có thể xem đó là lời tỏ tình không? Anh đừng có làm tôi đau tim _Cô cúi xuống lý nhí nói

-Em biết không đột nhiên tôi rất sợ khi em biến mất chỉ muốn giữ em cho riêng mình, chỉ muốn biến em thành vật nhỏ bỏ vào túi _Hấn ôn nhu nói

-....

-Không cần nói, tôi sẽ cho em thời gian thích nghi, để em tiếp nhận tôi, bởi vì em là của tôi _Hấn ngược nhìn cô

-Tôi..._Lời còn chưa nói, hấn đã chiếm trọn môi cô không có chiếm đoạt mạnh mẽ chỉ đơn giản là hôn

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

-A Lôi, Điểm Điểm hai đứa về rồi, nhanh, đến ăn cơm luôn _ Hồng Như vui vẻ nói

-Anh ăn luôn nhé _ Cô nhìn Nhạc Từ Lôi lạnh nhạt không nói

-Tùy em _ Nhạc Từ Lôi không nóng không lạnh nói, cũng cô và bà đi vào

Bữa cơm nhanh chóng trôi qua trong không khí tẻ nhạt

-Em vào phòng đi, tôi có việc cần làm _ Hấn mở cửa cho cô vào dọn đồ rồi rời đi sang hướng thư phòng

Tại một góc nào đó Vi Thủy Nhân nghe được, nhếch mép rồi đi về phòng lựa một bộ đồ ngủ sexy

-A Lôi, anh có về một mồi? _ Vi Thủy Nhân tự nhiên đẩy cửa đi vào tiến đến chỗ hấn nhà giọng kiêu mị

-Cút ra ngoài _ Nhạc Từ Lôi nhú mày nhưng đôi mắt vẫn dán chặt vào tập hồ sơ trước mặt

-Anh đừng như vậy, người ta có chỗ nào không tốt hơn Diệp Song Điểm đó _ Vi Thủy Nhân vừa nói vừa cởi chiếc váy ngủ lộ ra bờ ngực trắng nõn, không kiên nhẫn đi về phía hấn

-Cô.. Muốn chết? _ Nhạc Từ Lôi gằn giọng lạnh lẽo liếc ả, vậy mà Vi Thủy Nhân vẫn không biết thức thối trực tiếp lấy tay hấn đặt lên nơi đầy đà của mình, cất giọng: -Anh xem của em lớn hơn cô ta rất nhiều, thân hình cũng chuẩn hơn cô ta

Nhạc Từ Lôi trán nổi ba vạch đen, không nương tay đẩy mạnh Vi Thủy Nhân ngã xuống đất trực tiếp sốc ả lên ném ra ngoài

-Anh... _ Vi Thủy Nhân không dám la với bộ dạng hiện tại để người khác thấy thật xấu hổ

-Cô còn một lần nữa thì chuẩn bị mua quan tài đi _ Nhạc Từ Lôi ngoan độc liếc ả cao ngạo rồi đi về phòng, để lại Vi Thủy Nhân bộ dạng tức tối cùng căm ghét "Diệp Song Điểm cô có gì hơn tôi chứ? Chờ đi tôi sẽ khiến cô bị vứt bỏ"

-Lôi, anh sao vậy? _ Cô tò mò hỏi, nhìn thấy hấn tức giận như vậy chắc không phải xảy ra việc gì chứ?

-Em còn hỏi? Anh vừa bị người ta vấy bẩn em phải bồi thường cho anh _ Hấn trừng mắt nói trực tiếp đi vào phòng tắm

-Hả? _ Cô khó hiểu có phải cô làm đâu mà bồi thường

-Điểm Điểm, em vào đây kỳ lưng cho anh _ Hấn trong phòng tắm nói vọng ra

-Anh đùa em à? _ Cô nói nhưng vẫn đi vào

-Anh thích em tắm cho anh _ Hấn bộ dạng hưởng thụ nhìn cô đang hí hục kỳ lưng cho hấn

-Anh cứ như trẻ nhỏ ấy

-Anh sẽ chỉ làm trẻ nhỏ của em

-À....mà lúc nãy anh nói anh bị vấy bẩn là sao?

-Em còn hỏi? Vi Thủy Nhân dám ngang nhiên vào thư phòng của anh thoát ý còn dụ dỗ anh

-Anh và cô ta đã làm gì? _ Cô ngạc nhiên hỏi, chính là muốn xác minh, nhìn biểu hiện của cô hấn cười hài lòng:-Em ghen à?

-Em...đâu có ghen _ Cô đỏ mặt chối

-Nói...em có ghen không? Nói _ Hấn cường ngạnh ép cô nói

-Em...ghen _ Cô ấp a ấp úng cuối cùng cũng nói

-Cũng may là anh vẫn chưa có làm gì đấy? Em phải thương cho anh một thứ gì đó vì không có làm chuyện trái lương tâm đó _ Hấn cười cười nói, càng nhìn càng thích thú bộ mặt đáng yêu kia của cô

-Đồ vô lại _ Cô chán ghét đánh vào lưng hấn

-Anh cũng chỉ vô lại với em.. Khoan anh nói em phải thương cho anh một bữa ăn mà em nghĩ gì vậy? E hèm, anh, cũng không ngại nhận thứ khác _ Nhạc Từ Lôi cười sâu, càng ngày càng yêu thích cô rồi, phải mau mau đem cô về nhà tránh để kẻ khác dòm ngó

-Anh...không đùa với anh nữa, em đi ngủ _Cô đỏ mặt đứng lên đi ra ngoài

-Haha_Nhạc Từ Lôi tâm tình vui vẻ cười lớn

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

-Điểm Điểm, anh đi công tác 2 ngày, ở nhà em phải ngoan đấy_Hắn vừa cài cúc áo sơ mi vừa nói

-Em lúc nào cũng ngoan mà _Cô liếc mắt khinh thường bộ thường ngày cô hư lắm sao?

-Bảo bối, ở trên giường em rất hư_Hắn tà mị nói nhỏ vào tai cô

-Anh..._Cô nghe vậy đôi má đỏ hồng lên, trời ơi, hắn có thể vô sỉ hơn nữa không

-Ng Sloan, anh đi 2 ngày, em có thể đi thăm dì Diệp nhưng buổi tối phải trở lại đây_Hắn vuốt nhẹ mái tóc cô ôn nhu nói

-Không được ở lại sao?

-Ng Sloan, trở lại đây biết không_Hắn mỉm cười nói

-Dạ _Cô nhón chân chủ động hôn môi hắn, lại bị hắn cường thế ôm chặt hôn sâu hơn

-Bảo bối, em chủ động rồi_Hắn nhả môi cô ra, u mê nói

-Anh đi vui vẻ

-Anh đi đây_Hắn hôn nhẹ lên tóc cô rồi xoay người rời đi

Hắn đi rồi cô cũng tranh thủ đi thăm dì Diệp

-Điểm Điểm, tới rồi mau ngồi xuống

-Dì, dì thấy khỏe hơn chưa? Con có mang ít trái cây dì thích tới này

-Khỏe, khỏe rồi, còn con thế nào Nhạc Từ Lôi có đối xử tốt với con không? _Dì Diệp vui vẻ hỏi

-Anh ấy đối xử tốt lắm ạ _Cô đặt trái cây lên bàn thuận miệng đáp

-Con có chắc sẽ muốn dây dưa với cậu ta? _Dì Diệp đột nhiên nghiêm giọng nói

-Dì...con _Cô lặng lẽ nhìn xuống, có thật là cô muốn dây dưa với hắn mãi không? Cô không biết nữa

-Hãy chắc chắn những việc con làm nếu sao này không muốn nói với dì, đi đi cùng con _Dì Diệp mỉm cười nói, cô ôm chặt lấy bà mỉm cười nói- Dì, dì thật tốt

-Đồ ngốc này, dì không tốt với con thì tốt với ai

Nói chuyện cùng bà được một lúc, cô cũng tạm biệt quay lại biệt thự

-Chào chị dâu _Tô Nguyên Mạc nhìn thấy cô liền dõ giọng đưa cọt nói

-Chào cậu _Cô lạnh nhạt chào một tiếng liền hướng đến cầu thang đi tới

-E hèm...chị không thể nói chuyện với tôi ngọt ngào chút sao _ Vừa đến bậc thang Tô Nguyên Mạc còn nhanh chân hơn chặn trước mặt cô

-Tại sao tôi phải ngọt ngào với cậu? _Cô vẫn lạnh nhạt nói, cô cũng muốn xem cậu ta làm gì

Tô Nguyên Mạc cúi thấp đầu xuống áp mặt gần cô nói:- Nào hay là bỏ tên Nhạc Từ Lôi ấy, đến bên tôi tôi sẽ yêu chiều em hơn hắn

-Thật sao? _Cô giọng điệu ngọt ngào hỏi

-Thật_Tô Nguyên Mạc trong lòng thầm nghĩ cô đã chấp nhận liền đưa tay vuốt tóc cô, tay còn chưa chạm tới đã bị cô một cước đá vào hạ bộ

-Áa_Tay ôm hạ bộ, khuôn mặt Tô Nguyên Mạc đỏ mề hôi lạnh tức giận nhìn cô

-A ha...có lẽ tôi hơi mạnh chân rồi, Tô thiếu gia từ từ nghỉ ngơi nhé, tôi đi trước_Cô cười ranh mãnh nói, đẩy Tô Nguyên Mạc sang một bên nhanh nhẹn đi lên lầu.

Xin lỗi, lâu rồi không up truyện, chuẩn bị có biến các cậu đợi nhé:))

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33

-Diệp Song Diễm, cô chờ đó_Tô Nguyên Mạc nghiêng rặng trên trán đã đỏ mồ hôi lạnh nhìn bóng lưng cô khuất bóng.

-A....chán chết mất_Cô ngã người xuống giường tay chân quơ loạn xạ. Như nghĩ được gì đó cô bật người dậy lại tú đồ một lúc sau trên tay cô chính là một váy body đen.

- A Lôi không ở đây thì mình đi bar một chút_Cô tự nói nhỏ nhanh chóng đi vào phòng tắm.

15" sau cô bước ra trên người là bộ váy body lúc nãy, quả thật cô mặc bộ váy này có chút không đầy đủ nói chính xác không đầy đủ ở đây chính là thiếu vải. Trang điểm đậm một chút trên khuôn mặt càng làm cô quyến rũ hoàn toàn che đi vẻ đẹp thanh thuần thường ngày. Nhanh chóng vui vẻ đi ra ngoài, cô sẽ không biết hôm nay cô sẽ đánh mất một thứ.

Mị Hoắc, Mị Hoắc là tên bar cô đến. Cũng như tên khiến người người hấp dẫn bởi những tiếp viên nữ mông cong ngực to những thiếu gia con ông cháu cha ra vào.

Lựa một nơi trong góc khuất kêu cho mình một chai rượu hạng nặng bắt đầu nhâm nhi thứ chất lỏng óng ánh ấy.

- Em gái không biết anh có vinh hạnh mời em một ly?

Tại một nơi khác trong một góc.

- Diệp Song Diễm, thứ tôi không có người khác cũng đừng mơ có được. Cô...chết chắc_Tại một nơi trong góc một giọng nói thì thầm vừa đủ một mình nghe.

-Cút_Cô lạnh nhạt nhả ra một từ khiến người nghe rùng mình. Nhưng kẻ kia không biết thức thời vì lời nói của cô mà tức giận:- Tien nhân được ông đây mời rượu mà không biết quý trọng còn ra về ta đây. Hôm nay mầy không uống ly rượu này thì đừng hòng rời khỏi nơi này.

-Tao cứ không uống đấy. Mày làm gì tao?_Cô nhếch mép nói kiêu ngạo nhìn tên kia.

-À ha ngon nhỉ? Thì đừng trách tao_Tên kua tức giận ném ly rượu xuống sàn gây sự chú ý của mọi người. Nhạc dừng lại ánh mắt mọi người đều tập trung vào nơi cô và tên kia chờ xem kịch hay.

-Thật là muốn yên ổn cũng không được_Cô ngao ngán lắc đầu thở ra một hơi rõ dài.

-Mày có giỏi thì lại đây_Cô đứng lên thong thả nhìn tên kia.

Nghe lời khiêu khích của cô càng làm hấn tức giận liền lao vào cô tay đưa lên còn chưa kịp hạ xuống đã bị cô bắt lấy bẻ ngược ra sau kêu một tiếng "rắc" giòn rụm khiến hấn la oái oăm.

- Mày....con khốn_Dứt lời hấn rút trong áo khoác ra một khẩu súng lục hướng cô mà nhắm.

"Pằng" tiếng súng vang lên khiến nhiều người nín thở. Thầm thương cho cô, chỉ là việc không phải vậy viên đạn kia là ghim ngay trán hấn.

Mọi người đều đồng loạt đánh hướng mắt về nơi phát ra tiếng súng. Không ngoại trừ cô

-Giải tán_Giọng nói lạnh lùng vang lên khiến tất cả mọi người rời rạc ra.

-Cảm ơn_Cô đơn giản chỉ nói hai từ cả nhìn đến người vừa cứu mình cũng không.

-Nữ nhân cảm ơn xuống thế sao? _Người kia cười đầy hứng thú. Nữ nhân này....hắn thích.

-Thế anh muốn sao? _Cô thả người xuống ghé tiếp tục nhâm nhi chắt lòng màu đỏ.

-Lấy thân báo đáp thì thế nào? _Người kia cười khẽ ngồi xuống cạnh bên cô.

-Nếu anh không cứu tôi tôi cũng có thể tự cứu mình _Cô liếc qua người kia một cái rồi trở mắt lại nơi cũ

-À. Vậy mời tôi một bữa com đi _Người kia nhỏ giọng nói.

-Có duyên gặp lại. Lúc đó tôi mời anh một bữa com _Cô đứng dậy rồi đi cũng không quên nói lại.

-Mạc Thần

-Diệp Song Diễm

-Diệp Song Diễm? Nữ nhân chúng ta sẽ gặp lại _Mạc Thần nhìn theo bóng lưng cô đầy hứng thú.

-Diệp Song Diễm, đứng lại _Vi Thủy Nhân ở đâu bước ra chặn ngay trước cô.

-Có chuyện?

-Tất nhiên có _Vi Thủy Nhân bộ dạng nham hiểm

-Nói đi

-À. Đây là việc cần làm bằng hành động không thể bằng lời nói _Vi Thủy Nhân vừa nói xong, từ đâu một chiếc khăn bịt ngang miệng cô khiến cô lâm vào hôn mê.

-Đem đi _Vi Thủy Nhân nhếch môi, nói với người đàn ông.

Ném cô lên giường để người đàn ông cởi đồ ra leo lên giường còn mình tự tiến lên cởi toàn bộ đồ trên người cô ra.

-Diệp Song Diễm ơi là Diệp Song Diễm đừng có trách tôi _Vi Thủy Nhân vuốt nhẹ khuôn mặt cô, gạt đầu cho người đàn ông nằm gần lại cô ôm cô vào lòng còn ả bắt đầu trở thành nhiếp ảnh gia chụp những tấm ảnh làm đau lòng người.

Sẽ cố gắng ra sớm hơn. Cho xin chút động lực ><

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Nhỏ Của Tổng Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.